Άρθρο Πρώτο

Εκδίδεται «Κανονισμός Πυροπροστασίας Ακινήτων εντός ή πλησίον δασικών εκτάσεων» ως ακολούθως:

I. Κεφάλαιο Πρώτο: Γενικές αρχές
Άρθρο 1: Σκοπός
Άρθρο 2: Πεδίο εφαρμογής
Άρθρο 3: Ορισμοί
Άρθρο 4: Κατηγορίες επικινδυνότητας ακινήτων
Άρθρο 5: Κριτήρια για την αξιολόγηση των ακινήτων ως προς την επικινδυνότητά τους
Άρθρο 6: Καθορισμός επικινδυνότητας

Άρθρο 1: Σκοπός

Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στον καθορισμό ενιαίου και υποχρεωτικής εφαρμογής πλαισίου μέτρων και μέσων πυροπροστασίας για τα ακίνητα που ευρίσκονται εντός ή πλησίον δασών και δασικών εκτάσεων. Καθορίζει μέτρα προληπτικής πυροπροστασίας καθώς και ελάχιστες απαιτήσεις παθητικής και ενεργητικής πυροπροστασίας, τόσο για τα κτίρια, νεοαναγειρόμενα και υφιστάμενα, όσο και για τον περιβάλλοντα χώρο τους, προκειμένου να ενισχυθεί ο βαθμός πυρασφαλείας του ακινήτου, να μειωθεί η τρωτότητά του στη πυρκαγιά και να περιοριστεί η συμβολή του στη διάδοσή της. Παράλληλα, με τα ανωτέρω μέτρα και μέσα προστατεύονται, το φυσικό περιβάλλον, αλλά πρωτίστως η ζωή και υγεία του κοινού.

Ο παρών κανονισμός αντιμετωπίζει ζητήματα προστασίας και ανθεκτικότητας ακινήτων σε δασικές πυρκαγιές και δεν αφορά σε ενέργειες και λήψη μέτρων πυροπροστασίας επί κοινοχρήστων χώρων οικισμών. Επίσης, δεν αφορά σε επιχειρησιακή εφαρμογή σχεδίων που άπτονται της ασφαλούς εκκένωσης περιοχών και γενικώς της αντιμετώπισης καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης.

Τέλος, ο κανονισμός δεν αντιμετωπίζει το εσωτερικό του κτιρίου υπό το πρίσμα των κανονισμών πυροπροστασίας κτιρίων, αλλά είναι αυτοτελής και εισάγει επιπρόσθετες απαιτήσεις:

α. για τον περιβάλλοντα χώρο του ακινήτου και τα στοιχεία που τον αποτελούν (επιστρώσεις ακαλύπτου, φύτευση, διαμορφώσεις, υπαίθριες κατασκευές, κ.λ.π)

β. για τα στοιχεία που απαρτίζουν το κέλυφος του κτιρίου (εξωτερικοί τοίχοι, στέγες, κουφώματα, κ.λ.π) στα οποία επιβάλλονται πρόσθετα μέτρα για την ενίσχυση της πυροπροστασίας τους.

Τα μέτρα που εισάγονται με τον παρόντα, εφαρμόζονται επιπρόσθετα των απαιτήσεων του εκάστοτε κανονισμού πυροπροστασίας κτιρίων και των πυροσβεστικών διατάξεων προληπτικής πυροπροστασίας και κατισχύουν εφόσον είναι δυσμενέστερα.

Οι απαιτήσεις του Κανονισμού Πυροπροστασίας Ακινήτων Εντός ή Πλησίον Δασικών Εκτάσεων ισχύουν παράλληλα με τις απαιτήσεις άλλων ειδικών κανονισμών που ρυθμίζουν θέματα ασφάλειας και λειτουργικότητας των κατασκευών ή των εγκαταστάσεών τους (π.χ αντισεισμική προστασία, ενεργειακή απόδοση, αντικεραυνική προστασία, προσβασιμότητα, κλπ).

Άρθρο 2: Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος έχουν εφαρμογή σε ακίνητα που:

α. βρίσκονται μέσα σε δάση, δασικές εκτάσεις και χορτολιβαδικές εκτάσεις και ειδικότερα:

1. σε δάση ή δασικά οικοσυστήματα ή δασικές εκτάσεις των παρ.1, 2 και 3 του άρθρου 3 του ν.998/79, όπως ισχύει.
2. σε χορτολιβαδικές εκτάσεις που βρίσκονται επί ημιορεινών, ορεινών και ανώμαλων εδαφών της παρ. 1 του άρθρου 5 π.δ. 32/2016, είτε είναι δημόσιες, είτε είναι αναγνωρισμένες ως ιδιωτικές.
3. σε πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις (μη ορεινές ή ημιορεινές και μη κείμενες επί ανώμαλων εδαφών) της παρ. 3 του του άρθρου 5 π.δ. 32/2016.

β. βρίσκονται εν όλω ή εν μέρει εντός ακτίνας τριακοσίων (300) μέτρων από τα όρια των εκτάσεων της ανωτέρω περίπτωσης α.

γ. βρίσκονται μέσα σε περιαστικό πράσινο και σε κηρυγμένες δασωτέες ή αναδασωτέες εκτάσεις, της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν.998/79, όπως ισχύει.

δ. βρίσκονται εντός ακτίνας τριακοσίων (300) μέτρων από τα όρια των εκτάσεων της ανωτέρω περίπτωσης γ.

ε. βρίσκονται μέσα σε πάρκα και άλση πόλεων και οικιστικών περιοχών, της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν.998/79, όπως ισχύει.

Αδόμητα ακίνητα, καλλιεργούμενες εκτάσεις και βοσκοτόπια τα οποία διέπονται από την 9η Πυροσβεστική Διάταξη (ΦΕΚ 1923/Β/2021) εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής του παρόντος.

Άρθρο 3: Ορισμοί

Για τις ανάγκες του παρόντος, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. **Ακίνητο** είναι το οικόπεδο ή γήπεδο μαζί με το εντός αυτού κτίσμα.
2. **Ανακαίνιση κτιρίου** θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα όταν εκτελούνται οικοδομικές εργασίες σε υφιστάμενο κτίριο, για την αισθητική, λειτουργική, ενεργειακή κ.ά αναβάθμισή του, η συνολική δαπάνη των οποίων υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) της αξίας του κτιρίου και ταυτόχρονα το ποσό των 20.000 ευρώ, υπολογιζόμενο σύμφωνα με το Παράρτημα Β΄ του ν.4495/2017, όπως ισχύει.
3. **Αξία του κτιρίου** είναι το ποσό που προκύπτει από το γινόμενο της επιφάνειάς του, πολλαπλασιαζόμενης επί την τιμή ζώνης (Τ.Ζ.) της περιοχής του ακινήτου, όπως αυτή ισχύει κατά την ημερομηνία διενέργειας της ανακαίνισης, σύμφωνα με το σύστημα αντικειμενικών αξιών του Υπουργείου Οικονομικών.
4. **Δήλωση εφαρμογής μέτρων πυρασφάλειας** είναι η δήλωση που υποβάλλεται περιοδικά από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου, αναλόγως της κατηγορίας επικινδυνότητάς του, στην οποία ο ιδιοκτήτης δηλώνει υπεύθυνα ότι προέβη στις απαιτούμενες κατά περίπτωση ενέργειες και το ακίνητό του πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, όπως καθορίζονται στην έκθεση αρμόδιου τεχνικού επιστήμονα.
5. **Έκθεση αρμόδιου τεχνικού επιστήμονα** είναι το πόρισμα – μελέτη, όπου καθορίζονται τα απαιτούμενα μέτρα και μέσα πυροπροστασίας για την εφαρμογή του παρόντος.

6. **Έντυπο αξιολόγησης επικινδυνότητας** είναι το έγγραφο που συντάσσει τεχνικός επιστήμονας από το οποίο, με βάση τα αξιολογούμενα κριτήρια του παρόντος, προκύπτει η κατηγορία επικινδυνότητας του ακινήτου.
7. **Ζώνη προστασίας** (αμυντική περιοχή) είναι η φυσική ή διαμορφωμένη περιοχή περιμετρικά του κτιρίου ή της κατασκευής που έχει σχεδιαστεί για να μειώσει τον κίνδυνο μετάδοσης της πυρκαγιάς και να επιτρέψει την καταστολή της.
8. **Κατηγορία επικινδυνότητας** είναι η κατηγορία στην οποία κατατάσσεται το ακίνητο μετά από αξιολόγηση και βαθμονόμηση συγκεκριμένων χαρακτηριστικών της περιοχής επιρροής του. Διακρίνονται τέσσερεις κατηγορίες κινδύνου: χαμηλή (κατηγορία 1), μεσαία (κατηγορία 2), υψηλή (κατηγορία 3) και ιδιαίτερα υψηλή (κατηγορία 4).
9. **Καύσιμη ύλη** είναι οτιδήποτε μπορεί να καεί σε μια πυρκαγιά. Περιλαμβάνει βλάστηση, δομικές κατασκευές (κτίρια, υπόστεγα), εγκαταστάσεις (δεξαμενές καυσίμων, νερού), προϊόντα αποθήκευσης (σωροί από ξύλα, έπιπλα) κ.ά. Η συνέχεια και η πυκνότητα της καύσιμης ύλης διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην πυρκαγιά.
10. **Κτίριο εντός ή πλησίον δασών ή δασικών εκτάσεων** νοείται εκείνο που βρίσκεται εντός των περιοχών των περιπτώσεων α έως και ε του άρθρου 2 του παρόντος.
11. **Μέση κλίση περιοχής ακινήτου** είναι ο λόγος της υψομετρικής διαφοράς των άκρων τμήματος διακοσίων μέτρων οριζόντιας προβολής με κέντρο το κτίριο του ακινήτου, προς την προβολή αυτή. Ως μέση κλίση λαμβάνεται η δυσμενέστερη κλίση.
12. **Νέο κτίριο** είναι κάθε κτίριο που ανεγείρεται κατόπιν οικοδομικής άδειας η οποία εκδίδεται μετά την ισχύ του παρόντος κανονισμού.
13. **Οικισμός** είναι το συνεκτικό οικιστικό σύνολο που περικλείεται από δασική ή δασώδη έκταση του άρθρου 2 του παρόντος. Στην έννοια των οικισμών εμπίπτουν όλοι οι οριοθετημένοι οικισμοί, οι οικισμοί προ ’23, οι οικισμοί κάτω των 2.000 κατοίκων, οι στάσιμοι οικισμοί, καθώς και τυχόν επεκτάσεις των ανωτέρω οικισμών έως τα όρια της δασικής έκτασης εφόσον η απόσταση μεταξύ των κτιρίων δεν υπερβαίνει τα 40 μ.
14. **Όψη περιοχής επιρροής ακινήτου** νοείται η κατεύθυνση του ορίζοντα (προσανατολισμός) που κοιτά η κλίση του.
15. **Περιοχή επιρροής ακινήτου** νοείται η έκταση με κέντρο το κυρίως κτίσμα του ακινήτου και ακτίνα τριακοσίων (300) μέτρων και σε κάθε περίπτωση μέχρι τα όρια του γηπέδου.
16. **Πυροπληκτότητα** είναι ο βαθμός προσβολής μιας περιοχής, που υπολογίζεται βάσει των παλαιοτέρων συμβάντων και των επιπτώσεών τους (πλήθος, καμένες εκτάσεις και ποσοστό αυτών ανά νομό).
17. **Σημεία τρωτότητας κτιρίου** είναι ευάλωτα σημεία της κατασκευής του κτιρίου τα οποία ενδέχεται να επιτρέψουν τη διείσδυση της φωτιάς στο εσωτερικό του.
18. **Τοπογραφία** είναι το φυσικό ανάγλυφο, η καμπή και η κατεύθυνση των πλαγιών, καθώς και η τοποθεσία του κτιρίου σε σχέση με τη μορφολογία του εδάφους.
19. **Υφιστάμενο κτίριο** είναι είτε εκείνο το οποίο υφίσταται κατά την ισχύ του παρόντος κανονισμού, είτε εκείνο για το οποίο έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια πριν την ισχύ του παρόντος κανονισμού, ανεξαρτήτως σταδίου κατασκευής.

Άρθρο 4: Κατηγορίες επικινδυνότητας ακινήτων

Η επικινδυνότητα των ακινήτων καθορίζεται από τη θέση και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τοπίου της περιοχής επιρροής τους.

Για τις ανάγκες του παρόντος κανονισμού, καθορίζονται τέσσερις κατηγορίες επικινδυνότητας των ακινήτων: χαμηλή επικινδυνότητα, μεσαία επικινδυνότητα, υψηλή επικινδυνότητα και ιδιαίτερα υψηλή επικινδυνότητα.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ
Χαμηλή (1)
Μεσαία (2)
Υψηλή (3)
Ιδιαίτερα υψηλή (4)

Πίνακας 1: Κατηγορίες επικινδυνότητας

Τα μέτρα και μέσα πυροπροστασίας, η απαίτηση και η περιοδικότητα δήλωσης συμμόρφωσης ή ελέγχου, καθώς και ο χρόνος προσαρμογής των υφιστάμενων κτιρίων στις απαιτήσεις του κανονισμού, προσδιορίζονται και διαβαθμίζονται με βάση την κατηγορία επικινδυνότητας στην οποία κατατάσσονται τα ακίνητα.

Άρθρο 5: Κριτήρια για την αξιολόγηση των ακινήτων ως προς την επικινδυνότητά τους

Η κατηγοριοποίηση των ακινήτων ως προς την επικινδυνότητά τους από άποψη κινδύνου πυρκαγιάς, γίνεται μετά από αξιολόγηση χαρακτηριστικών παραμέτρων της περιοχής επιρροής του ακινήτου.

Τα κριτήρια - παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση είναι δεκατέσσερα και ομαδοποιούνται σε έξι ισοδύναμες ομάδες, ως εξής:

α) **τα μορφολογικά χαρακτηριστικά** της περιοχής του ακινήτου, τα οποία περιλαμβάνουν την τοπογραφία και τον προσανατολισμό,

β) **οι κλιματολογικές συνθήκες** της περιοχής του ακινήτου, οι οποίες εξετάζουν το κλίμα και τον ημερήσιο δείκτη πρόβλεψης κινδύνου πυρκαγιάς,

γ) **η κλίση**,

δ) **η βλάστηση και η φυτική καύσιμη ύλη** της περιοχής, τα οποία εξετάζουν τη ζώνη βλάστησης, τη δασική καύσιμη ύλη και το κυρίαρχο είδος φυτών,

ε) **οι υποδομές και τα δίκτυα**, οι οποίες περιλαμβάνουν την πρόσβαση στο ακίνητο, την ύπαρξη σημείων υδροληψίας, την πυκνότητα του δομημένου περιβάλλοντος και την ύπαρξη δικτύων ηλεκτρισμού και αερίων καυσίμων,

στ) **η συχνότητα συμβάντων και οι εγγενείς κίνδυνοι,** η οποία περιλαμβάνει την πυροπληκτότητα και την επικινδυνότητα του ακινήτου βάσει του π.δ 575/1980 (ΦΕΚ Α’ 157) «Περί κηρύξεως ιδιαιτέρως ευαισθήτων εις πυρκαϊάς περιοχών δασών και δασικών εκτάσεων ως επικινδύνων".

5.1 Μορφολογικά χαρακτηριστικά

5.1.1 Τοπογραφία

Η τοπογραφία της ευρύτερης περιοχής του ακινήτου, παίζει μεγάλο ρόλο στην τρωτότητά του σε περίπτωση εκδήλωσης πυρκαγιάς. Διαφοροποιήσεις στα τοπογραφικά χαρακτηριστικά όπως κοιλάδες, κορυφογραμμές, φαράγγια και εξάρσεις παρουσιάζουν κινδύνους που εντείνουν περαιτέρω ή προσελκύουν πυρκαγιές. Μια κοιλάδα, ως κοίλη μορφή, τείνει να συλλέγει και να συγκεντρώνει ανέμους. Αυτό σημαίνει ότι η ένταση μιας πυρκαγιάς μπορεί να αυξηθεί καθώς κινείται μέσα σε μια κοιλάδα. Στα φαράγγια, αυτό το αποτέλεσμα είναι ακόμη πιο έντονο. Στις κορυφογραμμές, λόγω της υπερύψωσης, οι άνεμοι είναι ισχυρότεροι και μπορεί να παρατηρηθεί στροβιλισμός, με αποτέλεσμα τυχόν ανιούσες πυρκαγιές προς την κορυφογραμμή να αυξάνουν την ταχύτητα και την έντασή τους. Γενικότερα, ορεογραφικοί παράγοντες, όπως στενές κοιλάδες ή ανοίγματα βουνών, προκαλούν αύξηση των εντάσεων των ανέμων όταν τους διασχίζουν.

5.1.2 Προσανατολισμός

Η όψη της περιοχής επιρροής ακινήτου του οικοπέδου / γηπέδου, δηλαδή η κατεύθυνση που κοιτά η κλίση του, αποτελεί σημαντική παράμετρο προς εξέταση, επειδή η βλάστηση διαφοροποιείται κυρίως εξαιτίας της διαθέσιμης υγρασίας. Η βλάστηση ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό μεταξύ των πλαγιών που έχουν νότιο προσανατολισμό και εκείνων που έχουν βόρειο. Οι νότιες και δυτικές πλαγιές τείνουν να έχουν τη λιγότερη βλάστηση γιατί είναι εκτεθειμένες στην ηλιακή ακτινοβολία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και έχουν χαμηλότερα διαθέσιμα ποσοστά υγρασίας για τα φυτά, σε αντίθεση με τις βόρειες (και λιγότερο τις ανατολικές) που παρουσιάζουν πλουσιότερη βλάστηση. Επειδή η περιεκτικότητα σε υγρασία της καύσιμης ύλης στις βόρειες πλαγιές είναι υψηλότερη, οι πυρκαγιές τείνουν να εξελίσσονται με μικρότερη ένταση. Ωστόσο, σε περιόδους ξηρασίας, λόγω της αυξημένης ποσότητας καύσιμης ύλης ενδέχεται να αναπτυχθούν πυρκαγιές με μεγάλη ένταση.

5.1: Μορφολογικά χαρακτηριστικά		**Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου**
5.1.1 Τοπογραφικά χαρακτηριστικά	ιδιοκτησία εκτός κοιλάδας, φαραγγιού, ή πλησίον κορυφογραμμής και λοιπών εξάρσεων	Χαμηλή (1)
	ιδιοκτησία εντός κοιλάδας, φαραγγιού, ή πλησίον κορυφογραμμής και λοιπών εξάρσεων	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.1.2 Προσανατολισμός	βόρειος	Χαμηλή (1)
	ανατολικός	Μεσαία(2)

	δυτικός	Υψηλή (3)
	νότιος	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

Πίνακας 2 α: Αξιολόγηση Μορφολογικών χαρακτηριστικών περιοχής επιρροής ακινήτου

5.2 Κλιματολογικές συνθήκες

5.2.1 Κλίμα

Όσον αφορά στις επικρατούσες κλιματολογικές συνθήκες, ακολουθείται η προτεινόμενη κατάταξη από την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία, σύμφωνα με τα κριτήρια του Köppen, όπως αυτά αναθεωρήθηκαν το 2007 από το Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης. Με βάση αυτά, προέκυψαν πέντε (5) βασικές κατηγορίες κλίματος με έντεκα (11) υποκατηγορίες αυτών για την Ελλάδα, τα οποία αποτυπώνονται αναλυτικότερα στον κλιματολογικό χάρτη του Παραρτήματος (Παράρτημα Α).

1. BS: Κλίματα στέππας

Στα κλίματα στέππας ή ημίξηρα η συνολική εξατμισοδιαπνοή είναι χαμηλότερη των τιμών του υετού αλλά υψηλότερη του μισού της τιμής του. Επομένως, παρουσιάζεται μεγαλύτερη «ωφέλιμη» υγρασία σε σχέση με την έρημο. Διακρίνονται σε:

1. Bsh: Κλίμα θερμής (τροπικής) στέππας
2. Bsk: Κλίμα ψυχρής στέππας

2. Cf: Υγρά ήπια κλίματα

Τα υγρά ήπια κλίματα παρουσιάζουν σταθερές βροχοπτώσεις καθ’ όλη τη διάρκεια του έτους, με το σύνολό τους να ξεπερνά τα 2000 χιλιοστόμετρα ετησίως. Η βλάστησή τους χαρακτηρίζεται από φυτά προσαρμοσμένα σε ήπιες θερμοκρασίες. Διακρίνονται σε:

1. Cfa: Εύκρατο, υγρό (υποτροπικό) κλίμα με πολύ θερμό θέρος
2. Cfb: Εύκρατο, υγρό (ωκεάνιο) κλίμα με θερμό θέρος

3. Cs: Μεσογειακά κλίματα

Στα μεσογειακά κλίματα οι βροχές συγκεντρώνονται στην κρύα εποχή (χειμώνα) ενώ το καλοκαίρι είναι ιδιαίτερα ξηρό. Η βροχόπτωση δεν ξεπερνά τα 2000 χιλιοστόμετρα ετησίως. Η βλάστησή τους χαρακτηρίζεται από φυτά προσαρμοσμένα σε ήπιες θερμοκρασίες και σε μία ξηρή και θερμή εποχή με τα ξηρόφυλλα φυτά και τα αειθαλή δέντρα να κυριαρχούν, ενσωματωμένα σε αραιά δάση. Διακρίνονται σε:

1. Csa: Εύκρατο μεσογειακό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος
   Σύμφωνα με την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία αυτό το κλίμα εμφανίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της Ελλάδας.
2. Csb: Εύκρατο μεσογειακό κλίμα με ξηρό και θερμό θέρος

4. Df: Υγρά ηπειρωτικά κλίματα

Τα υγρά ηπειρωτικά κλίματα παρουσιάζουν σταθερές βροχοπτώσεις καθ’ όλη τη διάρκεια του έτους, με το σύνολό τους να ξεπερνά τα 2000 χιλιοστόμετρα ετησίως. Η βλάστησή τους αποτελείται από φυτά προσαρμοσμένα σε χαμηλές θερμοκρασίες. Διακρίνονται σε:

1. Dfa: Ηπειρωτικό και υγρό κλίμα, με πολύ θερμό θέρος
2. Dfb: Ηπειρωτικό και υγρό κλίμα, με θερμό θέρος
3. Dfc: Ηπειρωτικό, υγρό και ψυχρό (υποπολικό) κλίμα

5. Ds: Ηπειρωτικά κλίματα με ξηρό καλοκαίρι

Αυτήν την κατηγορία αποτελούν τα ηπειρωτικά κλίματα όπου οι βροχές συγκεντρώνονται στην κρύα εποχή (χειμώνα) ενώ το καλοκαίρι είναι ιδιαίτερα ξηρό. Η βροχόπτωση δεν ξεπερνά τα 2000 χιλιοστόμετρα ετησίως. Η βλάστησή τους χαρακτηρίζεται από φυτά προσαρμοσμένα σε χαμηλές θερμοκρασίες και σε μία ξηρή και θερμή εποχή.

1. Dsa: Ηπειρωτικό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος
2. Dsb: Ηπειρωτικό κλίμα με ξηρό και θερμό θέρος

5.2.2 Ημερήσιος Δείκτης Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς

Το κριτήριο αυτό αφορά τη συγκριτική αξιολόγηση των διαφόρων περιοχών στα διοικητικά όρια των Δασαρχείων της χώρας, κατόπιν συλλογής, επεξεργασίας και ανάλυσης των στατιστικών δεδομένων, που αποτυπώνονται στον Ημερήσιο Χάρτη Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας κατά την τελευταία δεκαετία.

Για τον καθορισμό του κριτηρίου λαμβάνονται υπόψη ο μέσος όρος του ημερήσιου δείκτη ανά δασαρχείο και η σχετική συχνότητα ημερών με δείκτη επικινδυνότητας 3 και 4 - 5 (Παράρτημα Β).

5.2: Κλιματολογικές συνθήκες		**Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου**
5.2.1 Κλίμα (κατά Köppen)	Cfb: Εύκρατο, υγρό (ωκεάνιο) κλίμα με θερμό θέρος Dfa: Ηπειρωτικό και υγρό κλίμα, με πολύ θερμό θέρος Dfb: Ηπειρωτικό και υγρό κλίμα, με θερμό θέρος Dfc: Ηπειρωτικό, υγρό και ψυχρό (υποπολικό) κλίμα Dsa: Ηπειρωτικό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος Dsb: Ηπειρωτικό κλίμα με ξηρό και θερμό θέρος	Χαμηλή (1)
	Csb: Εύκρατο μεσογειακό κλίμα με ξηρό και θερμό θέρος	Μεσαία (2)
	Cfa: Εύκρατο, υγρό (υποτροπικό) κλίμα με πολύ θερμό θέρος	Υψηλή (3)
	Csa: Εύκρατο μεσογειακό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος Bsh: Κλίμα θερμής (τροπικής) στέππας Bsk: Κλίμα ψυχρής στέππας	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.2.2 Ημερήσιος Δείκτης Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς Παράρτημα (Β΄)	Χαμηλός στατιστικός ημερήσιος δείκτης	Χαμηλή (1)
	Μεσαίος στατιστικός ημερήσιος δείκτης	Μεσαία (2)
	Υψηλός στατιστικός ημερήσιος δείκτης	Υψηλή (3)
	Ιδιαίτερα υψηλός στατιστικός ημερήσιος δείκτης	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

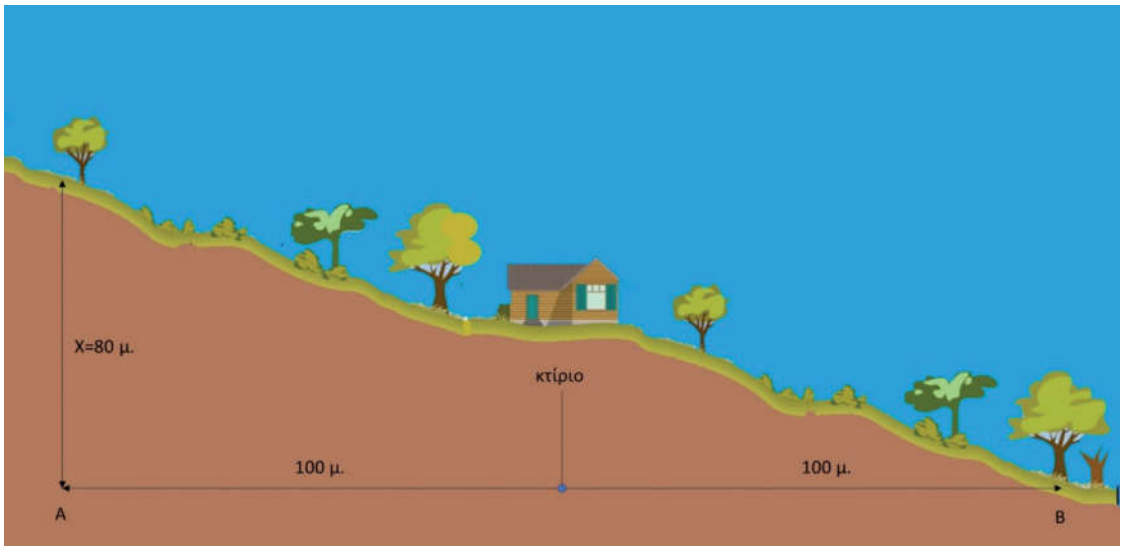
Πίνακας 2 β: Αξιολόγηση Κλιματολογικών Συνθηκών περιοχής επιρροής ακινήτου

5.3 Κλίση

5.3.1 Κλίση

Η κλίση του εδάφους αποτελεί εξαιρετικά κρίσιμο παράγοντα στην εξάπλωση μιας πυρκαγιάς. Μάλιστα έχει αντίστοιχη επίδραση στην ταχύτητα εξάπλωσης με αυτή που θα είχαμε από την επίδραση ανέμου. Και στις δύο περιπτώσεις έχουμε γειτνίαση της φλόγας με το καύσιμο υλικό οπότε αυτό θερμαίνεται εντονότερα. Έτσι, η ταχύτητα διάδοσης προς τα ανάντη είναι μεγάλη ενώ αντίστροφα η ταχύτητα εξάπλωσης προς τα κατάντη, με τις αυτές συνθήκες, είναι πολύ μικρότερη.

Ως κριτήριο υπολογισμού λαμβάνεται η μέση κλίση της περιοχής του ακινήτου. Ενώ το σύνολο των κριτηρίων εξετάζονται στην περιοχή επιρροής του ακινήτου (με ακτίνα τριακόσια μέτρα με κέντρο το κτίριο), η μέση κλίση εξετάζεται επί οριζοντίου προβολής πλάτους διακοσίων (200) μέτρων με κέντρο το κτίριο (Σχήμα 1). Σε περίπτωση οικοπέδων ή γηπέδων στα οποία υφίστανται διαφορετικών κατευθύνσεων μέσες κλίσεις, για τον υπολογισμό του κριτηρίου λαμβάνεται η δυσμενέστερη εξ αυτών.

Σχήμα 1: Παράδειγμα Υπολογισμού μέσης κλίσης

Η μέση κλίση υπολογίζεται ως το πηλίκο της διαφοράς του υψομέτρου των άκρων οριζοντίου τμήματος μήκους 200 μ. (100μ. εκατέρωθεν του ακινήτου) προς το μήκος του τμήματος αυτού.

Μέση κλίση = ύψος X / μήκος AB = 80 μ. / 200 μ. = 0,40 = 40%

5.3: Κλίση		**Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου**
5.3.1 Κλίση	< 15%	Χαμηλή (1)
	16 - 30%	Μεσαία (2)
	31 - 45%	Υψηλή (3)
	> 46%	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

Πίνακας 2 γ: Αξιολόγηση Κλίσης περιοχής ακινήτου

5.4 Βλάστηση – Φυτική Καύσιμη Ύλη

5.4.1 Δασική καύσιμη ύλη

Ο γενικός κανόνας είναι ότι όσο πυκνότερη, ψηλότερη και ξηρότερη είναι η βλάστηση ενός ακινήτου και του περιβάλλοντος αυτού χώρου, τόσο αυξάνεται και ο κίνδυνος έναρξης και γρήγορης μετάδοσης της φλόγας, αλλά και η ένταση μιας ενδεχόμενης πυρκαγιάς.

Το είδος της βλάστησης, η συνέχειά της, η οριζόντια και κατακόρυφη διανομή της, όπως και τα χαρακτηριστικά της δασοκοινότητας ως σύνολο, αλλά και η ποσότητα και το είδος της νεκρής καύσιμης ύλης αποτελούν συνολικά βαρυσήμαντο από άποψη πυροπροστασίας παράγοντα. Το ίδιο και η ενδεχόμενη διαφοροποίηση των χαρακτηριστικών της βλάστησης από εποχή σε εποχή.

Σε ένα δασογενές περιβάλλον, η καύσιμη ύλη διακρίνεται σε επιδάφια και εναέρια. Η επιδάφια περιλαμβάνει το φυλλόστρωμα ή το βελονοτάπητα, τα χόρτα (χορτοτάπητας), τα φρύγανα, τους θάμνους, νεαρά δεντρύλλια, αλλά και κατακείμενη νεκρή βλάστηση από φυσική νέκρωση/αποκλάδωση ή ως υπολείμματα υλοτομιών. Η εναέρια καύσιμη ύλη αποτελείται κυρίως από ιστάμενα ζωντανά και νεκρά δέντρα πάνω από τα δύο μέτρα. Ασφαλώς, υπάρχουν και περιοχές όπου το έδαφος είναι βραχώδες ή γυμνό, καθώς και πλημμυρικά πεδία.

5.4.2 Κυρίαρχο Είδος φυτών

Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει και σε ορισμένα φυτικά είδη που εξαιτίας των μορφολογικών χαρακτηριστικών τους είναι ιδιαίτερα εύφλεκτα. Τα χαρακτηριστικά αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την παραγωγή από αυτά πτητικών ουσιών και ρητινών, την ύπαρξη βελονών, την πολυετή παραμονή νεκρών κλάδων και φύλλων σε ιστάμενα δέντρα, αλλά κυρίως τη χαμηλή περιεχόμενη υγρασία. Όταν τα ανωτέρω είδη κυριαρχούν σε ένα δασικό οικοσύστημα καθιστούν αυτό περισσότερο ευάλωτο στην εκδήλωση πυρκαγιάς. Στον ακόλουθο πίνακα (Πίνακας 1) περιλαμβάνονται τα ιδιαιτέρως εύφλεκτα ενδημικά δέντρα και θάμνοι.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΦΥΤΑ		
Α/Α	*ΕΙΔΟΣ*	*ΚΟΙΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ*
ΔΕΝΤΡΑ		
1	Abies alba	Ελάτη λευκή
2	Abies borosii regis	Ελάτη υβριδογενής
3	Abies cephalonica	Ελάτη κεφαλληνιακή
4	Cupressus sempervirens	Κυπαρίσσι
5	Olea europaea var. oleaster	Αγριελιά
6	Picea abies	Ερυθρελάτη
7	Pinus brutia	Τραχεία Πεύκη
8	Pinus hapelensis	Χαλέπιος Πεύκη
9	Pinus heldreichii	Λευκόδερμη Πεύκη
10	Pinus nigra	Μαύρη Πεύκη
11	Pinus peuce	Πενταβέλονη Πεύκη
12	Pinus pinaster	Θαλάσσια Πεύκη

13	Pinus pinea	Κουκουναριά
14	Pinus sylvestris	Δασική Πεύκη
15	Taxus baccata	Ίταμος
ΘΑΜΝΟΙ		
1	Berberis sp.	Βερβερίδα
2	Buxus sempervirens	Πυξάρι
3	Calicotome villosa	Ασπάλαθος
4	Ceratonia siliqua	Χαρουπιά
5	Cistus sp.	Λαδανιά
6	Colutea arborescens	Φουσκιά
7	Erica sp.	Ρείκι
8	Juniperus sp.	Άρκευθος
9	Paliurus australis	Παλιούρι
10	Phillyrea latifolia	Φυλλίκι
11	Pistacia lentiscus	Σχίνος
12	Prunus spinosa	Προύνος
13	Rhamnus sp.	Ράμνος
14	Rhus cotinus	Χρυσόξυλο
15	Quercus coccifera	Πουρνάρι
16	Sorbus sp.	Σορβιά

Πίνακας 2 δ i: Ιδιαίτερα εύφλεκτα ενδημικά φυτά

Σε αντιδιαστολή με τα ανωτέρω είδη, υπάρχουν αρκετά παθητικά πυρίμαχα φυτά τα οποία είναι ανθεκτικά στη φωτιά. Ενδεικτικά αναφέρονται τα παχύφυτα, οι κάκτοι, τα ποώδη, τα εδαφοκαλυπτικά, ενώ μερικοί από τους θάμνους και τα δέντρα που συναντώνται στο Μεσογειακό κλίμα είναι το Θυμάρι, το Μυόπορο, η Δάφνη, τα Αμπέλια, ο Σφένδαμος, τα είδη της οικογένειας των ροδωδών, η Πασχαλιά, η Λεβάντα, ο Λιβανόκεδρος, ο Σφένδαμος, η Οξιά, η Καρυδιά, η Δρυς η Λεύκα, η Ιτιά, ο Πλάτανος, η Μανώλια, η Μουσμουλιά, η Κουμαριά και η Κουτσουπιά.

5.4.3 Ζώνες Βλάστησης

Πρόσθετο κριτήριο που εξετάζεται, είναι η ζώνη βλάστησης της περιοχής επιρροής του ακινήτου όπως αποτυπώνεται στον Χάρτη Βλάστησης του Παραρτήματος (Παράρτημα Γ).
Στην Ελλάδα παρατηρούνται πέντε (5) κυρίως ζώνες δασικής βλάστησης:

1. **Η ευμεσογειακή ζώνη** βλάστησης, η οποία εμφανίζεται ως μια συνεχής λωρίδα κατά μήκος των ακτών της δυτικής, νοτιοανατολικής και ανατολικής Ελλάδας (μέχρι Ολύμπου), στα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου Πελάγους, στο νότιο τμήμα και στις ανατολικές ακτές της Χαλκιδικής και κατά νησίδες στις ακτές της Μακεδονίας και Θράκης και όπου κυριαρχούν ενώσεις φρύγανων (ακανθώδεις ημίθαμνοι, χειλανθή) και πλούσιες συστάδες χαλεπίου και τραχείας πεύκης. Διακρίνονται σε δύο (2) υποζώνες:

- Υποζώνη Oleo-Ceratonion (στις πλέον ξηρές και θερμές περιοχές).
- Υποζώνη Quercion-ilicis (σε υγρότερες και βορειότερες περιοχές).

2. **Η παραμεσογειακή ζώνη** βλάστησης, η οποία εμφανίζεται συνέχεια της προηγούμενης, κατακόρυφα στα όρη και οριζόντια στο εσωτερικό της χώρας και όπου κυριαρχούν τα ξηρόφιλα φυλλοβόλα πλατύφυλλα και κυρίως τα δρυοδάση. Διακρίνονταισε δύο (2) υποζώνες:
   - Υποζώνη Ostryo-Carpinion. Εδώ εντάσσεται και ο αυξητικός χώρος του Κυπαρισσιού.
   - Υποζώνη Quercion confertae (θερμόφιλων φυλλοβόλων δρυών).

3. **Η ζώνη δασών οξυάς - ελάτης και ορεινών παραμεσόγειων κωνοφόρων** που εκτείνεται στις ορεινές περιοχές τις Στερεάς Ελλάδας, της Πελοποννήσου καθώς και της κεντρικής και βόρειας Ελλάδος και όπου κυριαρχούντα είδη είναι η υβριδογενής ελάτη και η οξυά και σχηματίζονται μικτά δάση ελάτης και οξυάς καθώς και αμιγή δάση οξυάς που φθάνουν μέχρι τα δασοόρια (1800-1900 μ). Διακρίνονται σε δύο (2) υποζώνες:
   - Υποζώνη Abietion cephalonicae (κεφαλληνιακής Ελάτης) στην Πελοπόννησο και τη Στερεά Ελλάδα.
   - Υποζώνη Fagion moesiacae (Οξιάς-υβριδογενούς Ελάτης), στις περιοχές της Κεντρικής και Βόρειας Ελλάδας. Εδώ εμφανίζονται και τα δάση της μαύρης Πεύκης.

4. **Η ζώνη ψυχρόβιων κωνοφόρων** η οποία εμφανίζεται στα υψηλά όρη της Βόρειας Ελλάδας και αποτελείται από ψυχρόβια κωνοφόρα και δάση της δασικής πεύκης, της ερυθρελάτης και της λευκής ελάτης. Διακρίνονται σε δύο (2) υποζώνες:

   - Υποζώνη Pinion heldreichii με χαρακτηριστικό είδος το Pinus heldreichii σε εδάφη προερχόμενα από ασβεστολιθικά πετρώματα
   - Υποζώνη Vaccinio – Piceion σε εδάφη από πυριτικά πετρώματα με χαρακτηριστικά τα είδη Pinus sylvestris και Picea abies (δασικής Πεύκης και Ερυθρελάτης αντίστοιχα).

5. **Η εξωδασική ζώνη**, η οποία εμφανίζεται στα υψηλά όρη της χώρας μας, πάνω από τα δάση και τα δενδροόρια και συντίθεται από ποώδη κυρίως βλάστηση, με διάσπαρτους μικρούς θάμνους. Για τις ανάγκες της παρούσας κατηγοριοποίησης από άποψη επικινδυνότητας πυρκαγιάς, στην ίδια κατηγορία εντάσσεται και η υδρόφιλη-υδροχαρής βλάστηση (αζωνικές παραποτάμιες διαπλάσεις).

5.4: Βλάστηση- Φυτική Καύσιμη ύλη		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.4.1 Δασική καύσιμη ύλη	βραχώδες ή γυμνό έδαφος και πλημμυρικά πεδία	Χαμηλή (1)
	χόρτα ή θάμνοι ύψους έως 1 μέτρου	Χαμηλή (1)
	χόρτα ή θάμνοι ύψους έως 1 μέτρου και πλούσια νεκρή καύσιμη ύλη	Μεσαία (2)
	χόρτα ή θάμνοι ύψους μεγαλύτερου του 1 μέτρου	Μεσαία (2)
	ψηλό δάσος χωρίς ή με αραιό υπόροφο και χωρίς νεκρή καύσιμη ύλη	Υψηλή (3)
	ψηλό δάσος με πλούσιο υπόροφο ή/και νεκρή καύσιμη ύλη	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.4.2 Κυρίαρχο Είδος φυτών	κυρίαρχα φυτά χαμηλής καυστότητας	Χαμηλή (1)
	κυρίαρχα φυτά υψηλής καυστότητας	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.4.3 Ζώνη Βλάστησης	εξωδασική ζώνη	Χαμηλή (1)
	ζώνη ψυχρόβιων κωνοφόρων	Χαμηλή (1)
	ζώνη οξιάς-ελάτης	Μεσαία (2)
	παραμεσογειακή ζώνη	Υψηλή (3)
	ευμεσογειακή ζώνη	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

Πίνακας 2 δ ii: Αξιολόγηση Βλάστησης – Φυτικής Καύσιμης ύλης περιοχής επιρροής ακινήτου

5.5 Υποδομές – Δίκτυα

5.5.1 Πρόσβαση στο ακίνητο

Εξετάζεται ο αριθμός και το καθαρό πλάτος της ή των οδών πρόσβασης στο ακίνητο. Το κριτήριο αυτό είναι ιδιαίτερα κρίσιμο γιατί αφορά στη δυνατότητα πρόσβασης στο ακίνητο πυροσβεστικών οχημάτων και λοιπών οχημάτων έκτακτης ανάγκης, καθώς και στην ασφαλή εκκένωση των χρηστών του κτιρίου σε περίπτωση συμβάντος.

5.5.2 Ύπαρξη σημείων υδροληψίας πυροσβεστικού οχήματος

Η ύπαρξη σημείων υδροληψίας σε ικανή απόσταση από το ακίνητο, επιτρέπει την πιο γρήγορη αντιμετώπιση της πυρκαγιάς.

5.5.3 Πυκνότητα δομημένου περιβάλλοντος

Η πυκνότητα του δομημένου περιβάλλοντος εξετάζεται ως προς τον κίνδυνο μετάδοσης της πυρκαγιάς. Όσο πυκνότερη και πιο συμπαγής είναι η δόμηση στην ευρύτερη περιοχή του ακινήτου, τόσο αυξάνονται οι κίνδυνοι εξάπλωσης της πυρκαγιάς από το ένα κτίριο στα όμορά του.

5.5.4 Δίκτυα ηλεκτρισμού και αερίου

Το κριτήριο αυτό αφορά στην ύπαρξη εναερίων καλωδίων υψηλής ή μεσαίας τάσης στην περιοχή επιρροής του ακινήτου, σε συνδυασμό με την ύπαρξη εγκαταστάσεων αερίου.

5.5: Υποδομές – Δίκτυα		**Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου**
5.5.1 Πρόσβαση στο ακίνητο	τουλάχιστον δύο οδοί εκ των οποίων και οι δύο έχουν πλάτος > 4,00 μ.	Χαμηλή (1)
	τουλάχιστον δύο οδοί εκ των οποίων η μία έχει πλάτος > 4,00 μ.	Μεσαία (2)
	μία οδός πλάτους ≥ 4,00 μ.	Υψηλή (3)
	μία οδός πλάτους < 4,00 μ.	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.5.2 Ύπαρξη σημείων υδροληψίας πυροσβεστικού οχήματος .	Ναι, σε απόσταση < 500 μ.	Χαμηλή (1)
	Ναι, σε απόσταση < 1.500μ.	Μεσαία (2)
	Ναι, σε απόσταση < 2.500μ.	Υψηλή (3)
	Ναι, σε απόσταση > 2.500μ. ή καθόλου	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.5.3 Πυκνότητα δομημένου περιβάλλοντος	όμορα κτίρια και κατασκευές σε απόσταση > 20μ.	Χαμηλή (1)
	όμορα κτίρια και κατασκευές σε απόσταση μεταξύ 10 και 20 μ.	Μεσαία (2)
	όμορα κτίρια και κατασκευές σε απόσταση μεταξύ 5 και 10 μ.	Υψηλή (3)
	όμορα κτίρια και κατασκευές σε απόσταση < 5μ.	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.5.4 Δίκτυα ηλεκτρισμού και αερίου	Χωρίς δίκτυα.	Χαμηλή (1)
	Ύπαρξη υπογείων καλωδίων υψηλής ή μεσαίας τάσης και υπόγειο δίκτυο σωληνώσεων αερίου ή χωρίς δίκτυο αερίου.	Μεσαία(2)

	Ύπαρξη εναέριων καλωδίων υψηλής ή μεσαίας τάσης και υπόγειο δίκτυο σωληνώσεων αερίου ή χωρίς δίκτυο αερίου.	Υψηλή (3)
	Ύπαρξη εναέριων καλωδίων υψηλής ή μεσαίας τάσης και υπέργειο δίκτυο σωληνώσεων αερίου.	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

Πίνακας 2 ε: Αξιολόγηση Υποδομών και Δικτύων περιοχής επιρροής ακινήτου

5.6 Συχνότητα συμβάντων και εγγενείς κίνδυνοι

5.6.1 Πυροπληκτότητα περιοχής ακινήτου

Από τη μελέτη, ανάλυση και επεξεργασία στατιστικών δεδομένων καταγραφής δασικών-αγροτοδασικών πυρκαγιών που εκδηλώθηκαν στη χώρα μας σε επίπεδο Νομού, κατά τη δεκαετία 2010-2019, έγινε υπολογισμός της πυροπληκτότητας με κατανομή του βαθμού προσβολής από δασικές - αγροτοδασικές πυρκαγιές και η αντιστοίχισή τους στις κατηγορίες κατάταξης του κριτηρίου σύμφωνα με τον Πίνακα Πυροπληκτότητας του Παραρτήματος (Παράρτημα Δ). Για τον ως άνω υπολογισμό ελήφθησαν υπόψη:

- ο κατά τόπους αριθμός των πυρκαγιών («αριθμός απειλών» ανά Νομό)
- οι καμένες εκτάσεις (συνέπειες ανά Νομό) και
- το ποσοστό που αυτές καταλαμβάνουν στον Νομό σε σχέση με την έκτασή του (επίπτωση των συνεπειών σε τοπικό επίπεδο).

5.6.2 Επικινδυνότητα βάσει του Π.δ575/1980

Οι ιδιαίτερα επικίνδυνες περιοχές της χώρας για την εκδήλωση πυρκαγιών σε δάση και δασικές εκτάσεις αναφέρονται στο ΠΔ 575/1980 (ΦΕΚ 157/Α/1980), το οποίο εκδόθηκε κατ’ εφαρμογή του άρθρου 25 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289/Α΄/1979).

Το κριτήριο αυτό συνδυάζει τις ευαίσθητες περιοχές (κλάσεις επικινδυνότητας) του π.δ 575/80 και το Παράρτημα Α’ του υπ’ αρίθμ. 73751/2992/14-4-93 εγγράφου της Δ/νσης Προστασίας Δασών του Υπουργείου Γεωργίας, όπως αποτυπώνονται στον χάρτη του Παραρτήματος (Παραρτήμα Ε).

5.6: Συχνότητα συμβάντων και εγγενείς κίνδυνοι		**Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου**
5.6.1 Πυροπληκτότητα Περιοχής Παράρτημα (Γ)	Χαμηλός βαθμός προσβολής	Χαμηλή (1)
	Μεσαίος βαθμός προσβολής	Μεσαία (2)
	Υψηλός βαθμός προσβολής	Υψηλή (3)
	Ιδιαίτερα Υψηλός βαθμός προσβολής	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

5.6.2 Επικινδυνότητα βάσει του Π.δ 575/1980 . Παράρτημα (Δ)	Κλάση III	Χαμηλή (1)
	Κλάση II	Μεσαία (2)
	Κλάση I	Υψηλή (3)

Πίνακας 2 στ: Αξιολόγηση Συχνότητας συμβάντων και εγγενών κινδύνων περιοχής επιρροής ακινήτου

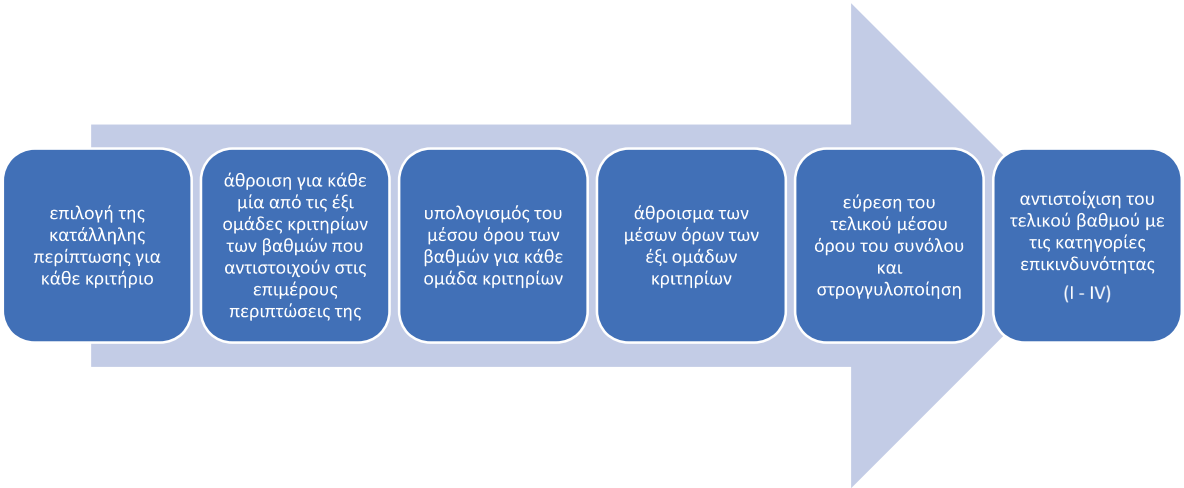
Άρθρο 6: Καθορισμός επικινδυνότητας

Για τον καθορισμό της επικινδυνότητας, επιλέγεται αρχικά η κατάλληλη για το ακίνητο περίπτωση για καθένα από τα δεκατέσσερα κριτήρια αξιολόγησης. Στη συνέχεια, αθροίζονται για κάθε ομάδα κριτηρίων οι βαθμοί που αντιστοιχούν στα επιμέρους κριτήρια που την αποτελούν και υπολογίζεται ο μέσος όρος της κάθε ομάδας. Κατόπιν, αθροίζονται οι υπολογισθέντες μέσοι όροι των έξι ομάδων και υπολογίζεται εκ νέου ο συνολικός μέσος όρος ο οποίος στρογγυλοποιείται. Ο τελικός αυτός αριθμός, καθορίζει τον βαθμό επικινδυνότητας ως εξής:

ΤΕΛΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ
Βαθμός = 1	χαμηλή επικινδυνότητα
Βαθμός = 2	μέση επικινδυνότητα
Βαθμός = 3	υψηλή επικινδυνότητα
Βαθμός = 4	ιδιαίτερα υψηλή επικινδυνότητα

Πίνακας 3: Καθορισμός επικινδυνότητας ακινήτου

Τα ανωτέρω στάδια υπολογισμού απεικονίζονται στο ακόλουθο διάγραμμα ροής:

Σχήμα 2: Διαδικασία υπολογισμών για τον καθορισμό της επικινδυνότητας ακινήτου

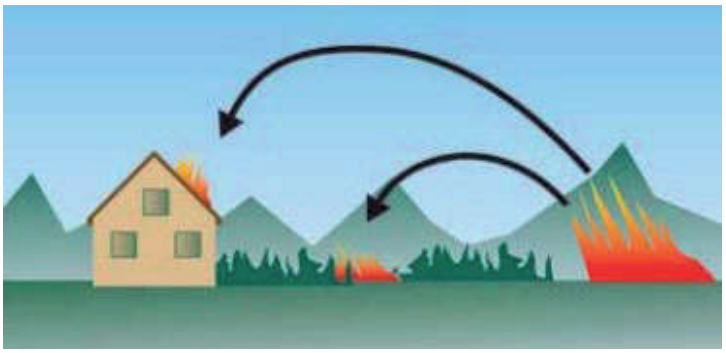
ΙΙ. Κεφάλαιο Δεύτερο: Μέτρα Πυροπροστασίας

Άρθρο 1: Σημεία τρωτότητας ακινήτων και κτιρίων
Άρθρο 2: Μέτρα πυροπροστασίας σε νέα κτίρια
Άρθρο 3: Μέτρα Πυροπροστασίας για υφιστάμενα κτίρια
Άρθρο 4: Μέτρα Πυροπροστασίας για οικισμούς

Στο κεφάλαιο αυτό, καθορίζονται τα μέτρα πυροπροστασίας για τα ακίνητα που βρίσκονται εντός των περιοχών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
Τα ανωτέρω μέτρα αφορούν οικόπεδα και γήπεδα στα οποία υπάρχουν ή πρόκειται να ανεγερθούν κτίσματα.
Τα μέτρα πυροπροστασίας διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες: προληπτικά μέτρα, μέτρα παθητικής πυροπροστασίας και κατασταλτικά μέτρα (μέτρα ενεργητικής πυροπροστασίας). Αποσκοπούν στην ενίσχυση του βαθμού πυροπροστασίας των ακινήτων και στηρίζονται σε δύο άξονες: α) στην ανέγερση ανθεκτικότερων στην ανάφλεξη κατασκευών ή στην ενίσχυση της ανθεκτικότητας στη φωτιά των υφιστάμενων κατασκευών και β) στον έλεγχο των καύσιμων υλών εντός της ιδιοκτησίας και στον περιορισμό τους σε ικανή και ασφαλή απόσταση από τα κτίρια και τις κατασκευές. Ο συνδυασμός των δύο αυτών στρατηγικών κρίνεται ως ο αποτελεσματικότερος και οικονομικότερος τρόπος παρέμβασης.

Άρθρο 1: Σημεία τρωτότητας ακινήτων και κτιρίων

Τα σημεία τρωτότητας των ακινήτων αφορούν τόσο στα κτίρια που βρίσκονται εντός αυτών, όσο και στον ακάλυπτο χώρο του οικοπέδου / γηπέδου που τα περιβάλλει.
Όσον αφορά στον περιβάλλοντα χώρο, σημείο τρωτότητας θεωρείται η μη ελεγχόμενη βλάστηση, ειδικά όταν αυτή βρίσκεται σε επαφή ή κοντά σε κτίσματα και μπορεί να γίνει, πέραν του μέσου τροφοδότησης της φωτιάς καθώς παρέχει συνεχή και άφθονη καύσιμη ύλη, αιτία μετάδοσης της φωτιάς στα κτίσματα.
Μετάδοση της φωτιάς στο κτίριο μπορεί να γίνει και από τυχόν εύφλεκτες κατασκευές στον περιβάλλοντα χώρο αυτού (όπως ξύλινες βεράντες, πέργκολες, μικρές αποθήκες κ.λ.π) στις οποίες προσγειώνονται καύτρες από καιόμενα κωνοφόρα δέντρα ή καιόμενα υλικά κατασκευών που μεταφέρονται οριζόντια για μεγάλη απόσταση από αέρια ρεύματα που δημιουργούνται από μια φωτιά σε εξέλιξη.

Σχήμα 3: Μετάδοση της φωτιάς

Όσον αφορά τα κτίσματα, σημεία τρωτότητας μπορεί να αποτελέσουν η μορφή του περιγράμματός τους (κάτοψη), καθώς και τα δομικά στοιχεία που απαρτίζουν το κέλυφός τους. Γενικά, όσο πιο λιτή είναι η γεωμετρία και μορφή των κατασκευών, τόσο μικρότερη είναι η επιφάνειά τους και τόσο καλύτερη είναι η συμπεριφορά τους στη φωτιά. Πολύπλοκα σχήματα στο κέλυφος που δημιουργούν εσοχές και «ανωμαλίες», όπως ελεύθεροι τοίχοι (παραπέτα), κοιλότητες μεταξύ τεμνόμενων επιπέδων στέγης ή τοίχων, εξώστες, ακόμα και εγκαταστάσεις πάνω στις στέγες (ηλιακοί συλλέκτες, φωτοβολταϊκά πανέλα), λειτουργούν ως σημεία προσέλκυσης και παγίδευσης των μεταφερόμενων αερίων καυτρών.

Οι κατακόρυφες επιφάνειες των κτιρίων είναι επιρρεπείς στην ανάφλεξη, διά της έμμεσης ακτινοβολίας προτού καν έρθουν σε επαφή με τη φωτιά. Ευπαθές σημείο τους αποτελούν τα κουφώματα τα οποία ραγίζουν σε σύντομο χρόνο λόγω της θερμότητας – ακτινοβολίας, συχνά προτού η φωτιά προσβάλλει το κτίριο. Η ακτινοβολία της φλόγας που διέρχεται στο εσωτερικό του κτιρίου από τα παράθυρα ενδέχεται να οδηγήσει σε ανάφλεξη των εύφλεκτων υλικών εντός αυτού. Γενικά, διαπιστώνεται ότι στα παράθυρα μικρών διαστάσεων που εκτίθενται στη φωτιά, τα υαλοστάσια παρά το σπάσιμο παραμένουν στη θέση τους, ενώ στα παράθυρα με μεγάλες διαστάσεις, η ρηγμάτωση οδηγεί σε αποκόλληση τμημάτων του υαλοστασίου με αποτέλεσμα να δημιουργείται κενό που επιτρέπει στη φωτιά να εισέλθει στο κτίριο.

Άλλα κενά του κελύφους από τα οποία μπορεί να μεταφερθεί η φωτιά εντός του κτιρίου είναι τα σημεία εξαερισμού του υπογείου ή της στέγης, καθώς και οι καμινάδες.

Τέλος, σημαντικό σημείο τρωτότητας των κτιρίων συνιστά η επικάλυψή τους (στέγη) η οποία κινδυνεύει και αυτή από τις μεταφερόμενες εναέριες καύτρες.

Ειδικά για τις υδροροές, σημειώνεται ότι αποτελούν κρίσιμο στοιχείο καθώς είναι σε επαφή με το τρωτό σημείο των στεγών, το γείσο.

Άρθρο 2: Μέτρα πυροπροστασίας σε νέα κτίρια

2.1 Μέτρα προληπτικής πυροπροστασίας

2.1.1 Πρόσβαση στο ακίνητο

Η οδός πρόσβασης στο ακίνητο πρέπει να είναι ελεύθερη από εμπόδια και καθαρή από καύσιμες ύλες (κλαδιά, θάμνους, χόρτα, κ.λ.π).

Στην περίπτωση ακινήτων στα οποία η απόσταση μεταξύ της εισόδου στην ιδιοκτησία και του κτιρίου είναι μεγαλύτερη των τριάντα (30) μέτρων, απαιτείται επιπρόσθετα η διασφάλιση διόδου προσπέλασης τροχοφόρων, με ελεύθερο πλάτος τουλάχιστον τρία και μισό (3,5) μέτρα και ελεύθερο ύψος κάτω από οποιοδήποτε στοιχείο τουλάχιστον τρία (3,00) μέτρα.

Το εύρος της εισόδου στο ακίνητο επί του προσώπου του πρέπει να έχει ελάχιστο ελεύθερο πλάτος τέσσερα (4,00) μέτρα.

Σε ακίνητα ευρισκόμενα σε περιοχές εκτός σχεδίου και στα οποία το πλάτος της οδού πρόσβασης είναι μικρότερο των οκτώ (8,00) μέτρων, διασφαλίζεται, επιπρόσθετα των γενικών απαιτήσεων, χώρος για πιθανή στάση οχήματος έκτακτης ανάγκης εντός της ιδιοκτησίας. Ο εν λόγω χώρος διαμορφώνεται είτε ως εσοχή στο πρόσωπο του γηπέδου με ανάλογη υποχώρηση της περίφραξης, είτε στο εσωτερικό του.

2.1.2 Δημιουργία ζώνης προστασίας

Σε όλα τα ακίνητα σχεδιάζεται μία περιμετρικής ζώνη προστασίας γύρω από το ή τα κτίρια. Σκοπός της είναι να επιβραδύνει τον ρυθμό και την ένταση της πυρκαγιάς, να δημιουργεί μία περιοχή που να παρέχει τη δυνατότητα ασφαλούς επέμβασης των πυροσβεστών και να αποτρέπει την πιθανότητα εξάπλωσης της πυρκαγιάς. Η περιμετρική ζώνη προστασίας προστατεύει το κτίριο από τη φωτιά όταν αυτή έρχεται από άλλη πηγή, αλλά και σε περίπτωση που η φωτιά ξεκινήσει από το ίδιο το κτίριο, η περιμετρική ζώνη εμποδίζει τη μετάδοσή της στο δάσος, στη δασική έκταση ή και στα όμορα κτίρια.

Η περιμετρική ζώνη προστασίας έχει ελάχιστο πλάτος δέκα (10) μέτρα και υποδιαιρείται σε τρία επίπεδα διαβαθμισμένης προστασίας όπου γίνεται διαδοχική μείωση των καύσιμων υλών (όσο πλησιάζουμε προς το κτίριο) με αντίστοιχη διαφοροποίηση και διαχείριση της βλάστησης, τις ζώνες 1,2 και 3.

Σχήμα 4: Περιμετρική ζώνη προστασίας

Η πρώτη ζώνη (ζώνη 1) που εφάπτεται στο κτίριο έχει ελάχιστο πλάτος δύο (2,00) μέτρα γύρω από αυτό και απαιτεί τη μέγιστη μείωση των τυχόν κινδύνων. Η επίστρωση της ζώνης αυτής γίνεται με άκαυστα σκληρά υλικά, άλλως η ζώνη παραμένει ανεπίστρωτη. Σ’ αυτήν, απαγορεύεται κάθε φύτευση, για την προστασία των κουφωμάτων, των τυχόν ανοιγμάτων εξαερισμού υπογείων ή της θεμελίωσης.

Η δεύτερη ζώνη (ζώνη 2) έχει πλάτος τρία (3,00) μέτρα και εφάπτεται στη ζώνη 1. Η επίστρωσή της πρέπει να είναι μη εύφλεκτη, ενώ επιτρέπεται χαμηλή βλάστηση με χλοοτάπητα ή εδαφοκαλυπτικά φυτά και χαμηλούς θάμνους, μεγίστου ύψους ενός (1,00) μέτρου, που να είναι ανθεκτικά στη φωτιά. Στη ζώνη 2 δεν επιτρέπονται δέντρα και ψηλοί θάμνοι, για να μειωθεί ο κίνδυνος πυρκαγιάς.

Η τρίτη ζώνη (ζώνη 3) είναι η πιο απομακρυσμένη από το κτίριο και έχει πλάτος τουλάχιστον πέντε (5,00) μέτρα. Στην περίπτωση οικοπέδων ή γηπέδων μεγάλης επιφάνειας, η ζώνη αυτή εκτείνεται μέχρι τα όριά τους. Στην τρίτη ζώνη προστασίας και για το ελάχιστο πλάτος της πέντε (5,00) μέτρων, επιτρέπεται η βλάστηση με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

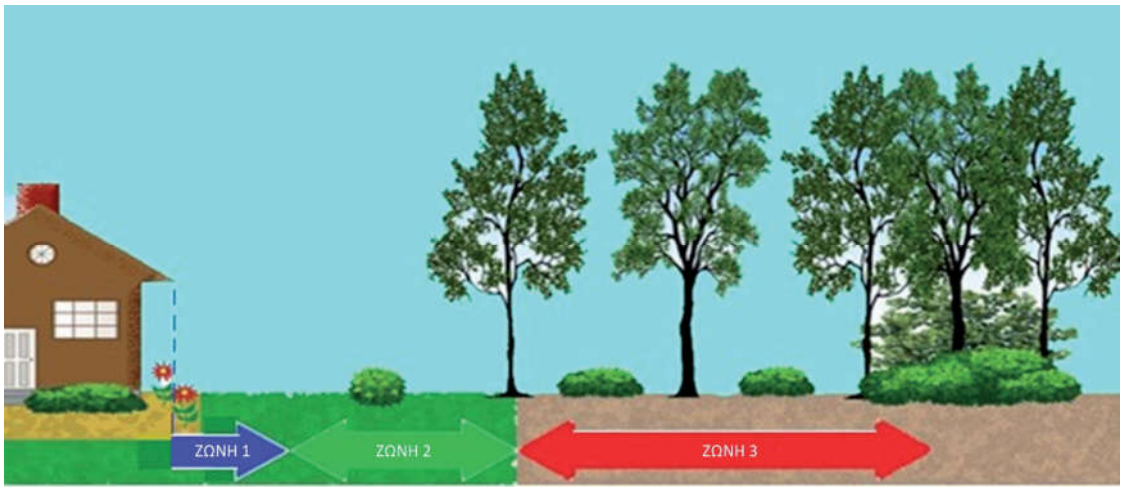
α) Τα δέντρα και οι μεγάλοι θάμνοι απέχουν μεταξύ τους τουλάχιστον τρία (3,00) μέτρα. Η μέτρηση γίνεται από τον μακρύτερο κλάδο ενός δέντρου στον πλησιέστερο κλάδο του επόμενου.

β) Τα δέντρα κλαδεύονται από το έδαφος μέχρι το ύψος των τριών (3,00) μέτρων, ανάλογα με την ηλικία και την κατάστασή τους, αφήνοντας απόσταση τουλάχιστον πέντε (5,00) μέτρων από το κτίριο.

γ) Τα δέντρα απαγορεύεται να βρίσκονται πλησίον ηλεκτροφόρων καλωδίων.

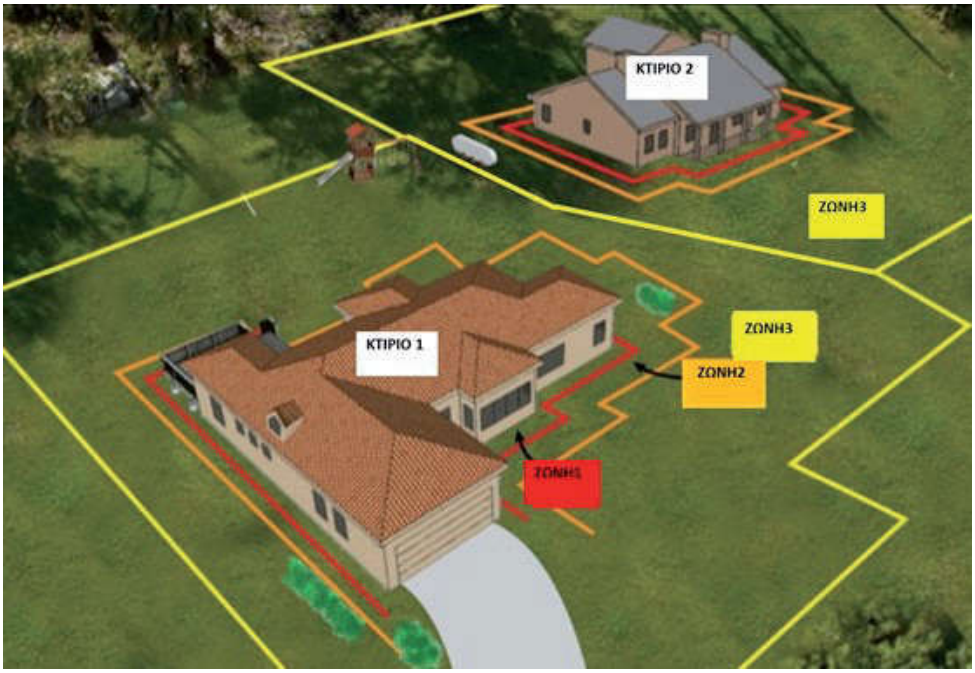
δ) Επιτρέπονται θάμνοι μεμονωμένοι ή σε νησίδες, υπό την προϋπόθεση ότι δεν βρίσκονται κάτω από δέντρα.

Στην περίπτωση οικοπέδων/γηπέδων στα οποία η ζώνη 3 υπερβαίνει το οριζόμενο πλάτος των πέντε (5,00) μέτρων, είναι επιτρεπτή, μετά το πλάτος αυτό και μέχρι το όριο της ιδιοκτησίας, η σταδιακή αλλά ελεγχόμενη πύκνωση της βλάστησης με κατά προτίμηση χρήση ενδημικών φυτών συναφών με αυτά της δασικής έκτασης.

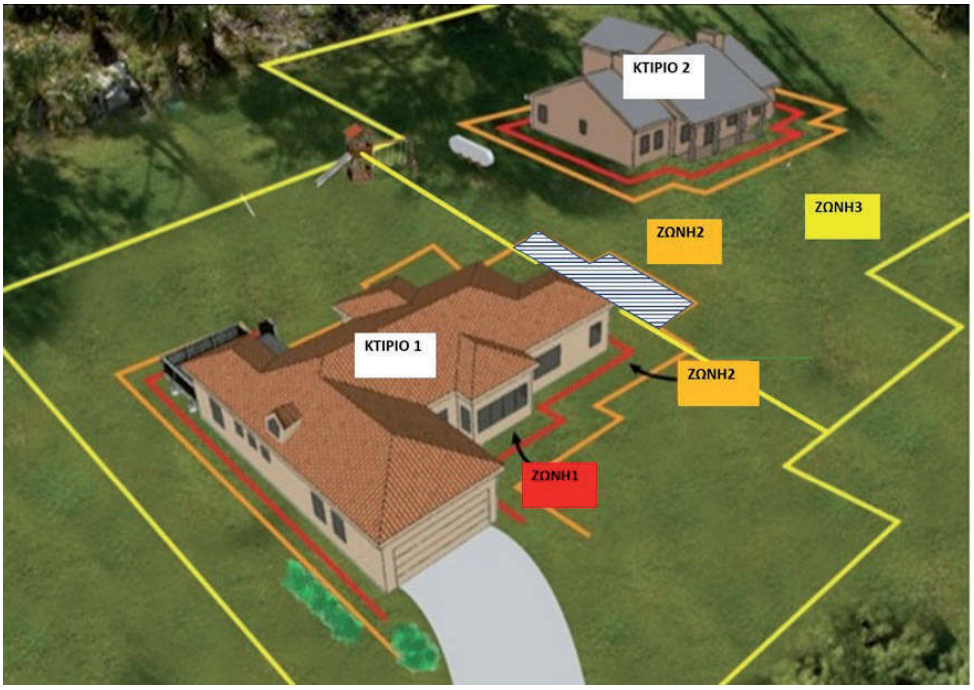

Σχήμα 5: Σχηματική τομή ζωνών προστασίας

Αντίθετα, στην περίπτωση μικρών οικοπέδων/γηπέδων στα οποία δεν εξασφαλίζεται το ελάχιστο πλάτος των δέκα (10) μέτρων από το κτίριο που αντιστοιχεί στις τρεις ζώνες προστασίας, εξασφαλίζεται υποχρεωτικά η πρώτη άκαυστη περιμετρική ζώνη πλάτους δύο μέτρων και στη συνέχεια για την εφαρμογή τυχόν τμήματός της ζώνης 2 ή όλης της ζώνης 2 και τυχόν τμήματος της ζώνης 3, εξετάζεται η απόσταση των κτισμάτων των όμορων ακινήτων με τρόπο ώστε να μην προκύπτουν επικαλύψεις ζωνών διαφορετικού βαθμού προστασίας *(Σχήμα 6.)*.

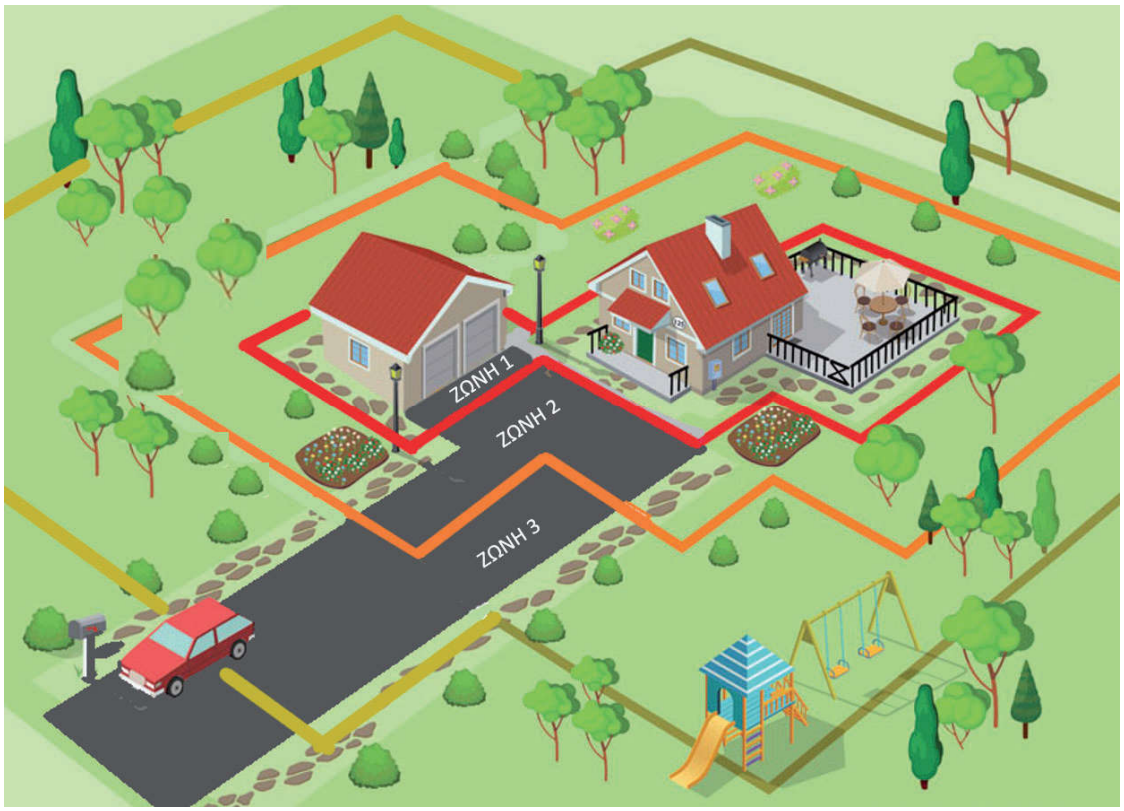
α. Οι ζώνες 3 των δύο όμορων ακινήτων βρίσκονται σε συνέχεια η μία με την άλλη.

β. Το ακίνητο με το κτίριο 1 δεν έχει επαρκές πλάτος για πλήρη ανάπτυξη της ζώνης 2 στα ανατολικά του και τμήμα αυτής (με διαγράμμιση) εμπίπτει εντός της όμορης ιδιοκτησίας, η οποία στη θέση αυτή βάσει των διαμορφώσεων των ζωνών προστασίας, θα μπορούσε να εφαρμόζει τις προϋποθέσεις της ζώνης 3. Η δημιουργία στη θέση αυτή μίας ζώνης 3, αυξάνει τον κίνδυνο μετάδοσης της πυρκαγιάς στο ακίνητο με το κτίριο 1. Ως εκ τούτου, το ακίνητο 2 οφείλει στο τμήμα της επικάλυψης, να διαβαθμίσει τη φύτευσή του με τέτοιο τρόπο ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ζώνης 2.

Σχήμα 6: Επικαλύψεις ζωνών προστασίας

Στην περίπτωση περιοχών ή συγκροτημάτων στα οποία τα κτίρια της ίδιας ή άλλης ιδιοκτησίας απέχουν μεταξύ τους απόσταση μικρότερη των πέντε (5,00) μέτρων, είναι δυνατή η αντιμετώπισή τους ενιαία, με ενσωμάτωσή τους στο «περίγραμμα» βάσει του οποίου θα προσδιοριστούν οι ζώνες προστασίας 1,2 και 3 (*Σχήμα 7).* Τα ανωτέρω δύνανται να εφαρμόζονται και στην περίπτωση οικισμών, ώστε το όριο του οικισμού να αποτελέσει το «περίγραμμα» έναρξης εφαρμογής των περιμετρικών ζωνών προστασίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4.

Σχήμα 7: Ζώνες προστασίας

Στην περίπτωση οικοπέδων/γηπέδων με κλίση μεγαλύτερη από τριάντα ένα τοις εκατό (31 %) καθώς και σε περίπτωση ακινήτων υψηλής ή ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, τα προαναφερόμενα πλάτη των τριών περιμετρικών ζωνών προστασίας, προσαυξάνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Στις ίδιες περιπτώσεις ακινήτων, οι αποστάσεις μεταξύ των δέντρων και θάμνων της ζώνης 3 προσαυξάνονται κατά ένα τρίτο (1/3).

Στις περιπτώσεις ακινήτων ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας τα οποία εξυπηρετούνται από μοναδική οδό πρόσβασης πλάτους μικρότερου των έξι (6,00) μέτρων, επιβάλλεται η δημιουργία λωρίδας πλάτους δύο μέτρων κατά μήκος του προσώπου του ακινήτου, η οποία να πληροί τις απαιτήσεις και τα χαρακτηριστικά της ζώνης προστασίας 1.

Στο περίγραμμα του κτιρίου για την εφαρμογή των ζωνών προστασίας συνυπολογίζονται και τυχόν εξώστες, μαρκίζες, στέγαστρα που εφάπτονται του κτιρίου, προεξοχές της στέγης ή και βεράντες που επιστρώνονται με μη άκαυστα υλικά.

2.1.3 Αποθήκευση υλικών

Απαγορεύεται οποιαδήποτε ελεύθερη αποθήκευση εντός των ζωνών προστασίας 1 και 2.
Ειδικότερα επισημαίνεται ότι απαγορεύεται:

- η αποθήκευση καυστών ή εύφλεκτων υλικών και αντικειμένων (έπιπλα, απορρίμματα, καυσόξυλα) κάτω από εξώστες κτιρίων, από υπερυψωμένες βεράντες ή πλησίον των εξωτερικών ανοιγμάτων του κτιρίου,
- η αποθήκευση καυσόξυλων κοντά στο κτίριο ακόμα και το χειμώνα,
- η αποθήκευση καυστών ή εύφλεκτων υλικών, όπως για παράδειγμα καυσίμων για μηχανήματα κηπουρικής, χρωμάτων, κ.α.

Επιτρέπεται η αποθήκευση των ανωτέρων υλικών και αντικειμένων εντός κλειστού χώρου με εφαρμογή για το κέλυφός του, των απαιτήσεων πυραντίστασης και αντίδρασης στη φωτιά του ισχύοντος κανονισμού πυροπροστασίας κτιρίων, εφόσον δεν βρίσκεται κάτω από κόμη δέντρων. Στην περίπτωση που ο εν λόγω χώρος κατασκευάζεται σε απόσταση μικρότερη των πέντε μέτρων από το κτίριο, ενσωματώνεται υποχρεωτικά στο περίγραμμα του κτιρίου βάσει του οποίου εφαρμόζονται οι ζώνες προστασίας της περίπτωσης 1.2 του παρόντος άρθρου.
Η τοποθέτηση δεξαμενών πετρελαίου και φιαλών αερίου επιτρέπεται μόνον εντός πυράντοχης κατασκευής ή εντός μεταλλικού ερμαρίου για τις φιάλες. Η εν λόγω πυράντοχη κατασκευή ή το μεταλλικό ερμάριο πρέπει να τοποθετείται σε απόσταση μεγαλύτερη των δέκα (10) μέτρων από κτίσματα, ενώ εφαρμόζονται για το κέλυφος της πυράντοχης κατασκευής οι απαιτήσεις πυραντίστασης και αντίδρασης στη φωτιά του ισχύοντος κανονισμού πυροπροστασίας κτιρίων και τουλάχιστον όσον αφορά στον δ.π. (R)EI-30 κατά ΕΛΟΤ ΕΝ 13501-2. Απαγορεύεται οι δεξαμενές πετρελαίου και οι φιάλες αερίου να βρίσκονται κάτω από κόμη δέντρων. Σε περίπτωση οικοπέδων με κλίση τοποθετούνται ανηφορικά κατά το δυνατόν.
Στις περιοχές υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, απαγορεύονται υπέργειες δεξαμενές αερίων καυσίμων. Στις λοιπές περιπτώσεις ακινήτων χαμηλής και μέσης επικινδυνότητας, επιτρέπεται η τοποθέτησή τους σε απόσταση τουλάχιστον δέκα (10) μέτρων από το κτίριο. Περιμετρικά τους επιβάλλεται η δημιουργία ζώνης πλάτους ενός και μισού (1,50) μέτρου με άκαυστη επικάλυψη του εδάφους. Απαγορεύεται η χρήση βλάστησης πλησίον των δεξαμενών για την οπτική κάλυψη τους.

2.1.4 Τακτικός καθαρισμός

Επιβάλλεται ο τακτικός καθαρισμός των αυλών, της στέγης και των υδρορροών από απορρίμματα και υπολείμματα βλάστησης όπως πευκοβελόνες, ξερά φύλλα και χόρτα και η απομάκρυνση αυτών. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται στον καθαρισμό της περιοχής των στεγών σε ακτίνα τριών (3,00) μέτρων από καπνοδόχους.
Ειδικότερα, επιβάλλεται:
α) τακτικό κλάδεμα και καθαρισμός δένδρων και θάμνων από τυχόν υπάρχοντα ξερά κλαδιά (στο εσωτερικό του φυτού και στη βάση του),
β) αραίωμα της μη ανθεκτικής στη φωτιά δενδρώδους βλάστησης,
γ) κοπή κλαδιών που εφάπτονται ή βρίσκονται σε απόσταση μικρότερη των πέντε (5) μέτρων από τα εξωτερικά δομικά στοιχεία του κτιρίου συμπεριλαμβανομένης και της στέγης του.
Τα χόρτα και το γρασίδι (γκαζόν) να είναι κοντοκομμένα και ποτισμένα. Πευκοβελόνες επί εδάφους πρέπει να καθαρίζονται, διότι συνιστούν κίνδυνο για την εξάπλωση της φωτιάς. Τα

υπολείμματα του καθαρισμού πρέπει άμεσα να απομακρύνονται ακολουθώντας τις ισχύουσες διατάξεις του ν.3852/2010 (Α’ 87) και του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν.3463/2006, Α’ 114) όπως ισχύει και της 9ης Πυροσβεστικής Διάταξης.
Συμπληρωματικά, απαιτείται τακτικός έλεγχος και συντήρηση του αρδευτικού συστήματος.

2.1.5 Σχέδιο Προετοιμασίας εκκένωσης

Οι ιδιοκτήτες κάθε ακινήτου που βρίσκεται πλησίον δάσους ή δασικής έκτασης, υποχρεούνται στην κατάρτιση σχεδίου προετοιμασίας εκκένωσης σε περίπτωση συμβάντος πυρκαγιάς, στο οποίο καταγράφονται οι απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να γίνουν πριν την εκκένωση του κτιρίου, καθώς και ο τρόπος διαφυγής των χρηστών από το ακίνητο σε ασφαλές μέρος. Ο σκοπός του εν λόγω σχεδίου που μπορεί να συνίσταται σε μία λίστα ελέγχου ενεργειών, είναι να αυξήσει τον βαθμό ετοιμότητας των χρηστών, ώστε να υπάρξει η καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση του συμβάντος και κατά το δυνατόν μείωση των δυσμενών επιπτώσεων της πυρκαγιάς για την υγεία των ενοίκων και την περιουσία τους.
Στην περίπτωση ακινήτων με περισσότερες της μίας ιδιοκτησίες το σχέδιο προετοιμασίας εκκένωσης συντάσσεται με ευθύνη των συνιδιοκτητών και αναρτάται σε εμφανές σημείο της συνιδιοκτησίας για την ενημέρωση ενοίκων και κοινού.
Στο Παράρτημα του παρόντος κανονισμού απεικονίζονται ενδεικτικά οι πληροφορίες και τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο ανωτέρω σχέδιο. (Παράρτημα ΣΤ).

2.2 Μέτρα παθητικής Πυροπροστασίας

2.2.1 Αρχές Σχεδιασμού

Κατά τον σχεδιασμό κτιρίων εντός και πλησίον δασικών εκτάσεων, υπάρχουν πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν την τελική θέση του κτιρίου, όπως η τοποθεσία, η θέα, η πρόσβαση, ο προσανατολισμός, η αισθητική, η ιδιωτικότητα, κ.ά. Ωστόσο είναι απαραίτητο μεταξύ αυτών να συνεκτιμάται και ο κίνδυνος πυρκαγιάς. Ο βαθμός που θα επιδράσει στον σχεδιασμό ο κίνδυνος πυρκαγιάς εξαρτάται από τη σοβαρότητα του κινδύνου στην άμεση και ευρύτερη περιοχή, η οποία καθορίζεται από τις παραμέτρους επικινδυνότητας που αναλύθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο.
Γενικά είναι καλό να προσανατολίζεται το κτίριο με την στενή του όψη προς την πλευρά απ’ όπου ενδέχεται να έρθει η φωτιά. Στα επίπεδα οικόπεδα/γήπεδα, η φορά του κινδύνου είναι απρόβλεπτη, αλλά στα επικλινή είναι περισσότερο πιθανό ο κίνδυνος να εμφανιστεί από το χαμηλότερο σημείο του οικοπέδου/γηπέδου με φορά ανοδική. Ως εκ τούτου, ενδείκνυται ο μεγαλύτερος άξονας του κτιρίου να ακολουθεί την κλίση, ώστε τυχόν πυρκαγιά να προσβάλλει το κτίριο από τη στενή του πλευρά.
Επίσης, πρέπει να προτιμώνται απλές κτιριακές μορφές και όγκοι που εκτρέπουν τις φλόγες και τα θερμά ρεύματα. Όπως αναλύθηκε στο πρώτο κεφάλαιο, οι πολύπλοκες μορφές στο περίγραμμα και τη στέγη των κτιρίων δημιουργούν εσοχές και εξάρσεις, στο εσωτερικό των οποίων εγκλωβίζεται η φωτιά με αποτέλεσμα να δημιουργούνται θερμοπαγίδες και να εκτίθεται το κτίριο στις φλόγες ή την ακτινοβολία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.
Θα πρέπει επίσης να εξετάζεται, αντί της κατασκευής εξωστών που δημιουργούν θερμοπαγίδες στις κοιλότητες στο κάτω μέρος τους, η διαμόρφωση και ογκοπλασία του κτιριακού όγκου με τέτοιον τρόπο ώστε να δημιουργούνται υπαίθριοι βατοί χώροι – δώματα. Γενικότερα

ενδείκνυται ο εγκιβωτισμός τυχόν ελεύθερων στοιχείων που εξέχουν των όψεων του κτιρίου ώστε να μην προσβάλλονται ταυτόχρονα και από τη μή βατή (κάτω) επιφάνειά τους, χάνοντας σε συντομότερο χρονικό διάστημα την ακεραιότητα και την ευστάθειά τους. Επίσης, προκρίνεται η χρήση συμπαγών στηθαίων έναντι των κιγκλιδωμάτων στις βεράντες, τα δώματα και τους εξώστες των κτιρίων, επειδή λειτουργούν ως κατακόρυφο φράγμα στην ακτινοβολία και εκτρέπουν τις φλόγες και τα θερμά ρεύματα.

Κατά τον σχεδιασμό των κτιρίων πρέπει να συνεκτιμάται επιπρόσθετα και το γεγονός ότι τυχόν καυστές ανεξάρτητες κατασκευές και στοιχεία σε επαφή με το κτίριο (πέργκολες, βεράντες, στέγαστρα, κ.λ.π) αποτελούν εν δυνάμει καύσιμες ύλες οι οποίες σε περίπτωση πυρκαγιάς διατηρούν, τροφοδοτούν, ενισχύουν τη φωτιά και παράλληλα διευκολύνουν τη διάδοσή της στο κτίριο. Παρόμοιος κίνδυνος υπάρχει και από καυστά στοιχεία που εξέχουν από τις όψεις των κτιρίων ως επεκτάσεις δομικών στοιχείων του (όπως εξώστες, πρόβολοι και γείσα) τα οποία θα πρέπει να εξασφαλίζουν τον ελάχιστο απαιτούμενο δείκτη πυροπροστασίας.

2.2.2 Δομική πυροπροστασία

α) Δείκτης πυραντίστασης.

Ο δείκτης πυραντίστασης για το σύνολο των δομικών στοιχείων του περιβλήματος των κτιρίων είναι ο καθοριζόμενος από τον κανονισμό πυροπροστασίας κτιρίων για την κατά περίπτωση χρήση κτιρίου, ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να υπολείπεται της απαίτησης (R)EI-30 κατά ΕΛΟΤ ΕΝ 13501-2. Εάν πρόκειται για βιομηχανικό-βιοτεχνικό κτίριο ή αποθήκη, τότε για τις περιπτώσεις υψηλής ή ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας ο απαιτούμενος δ.π. προσαυξάνεται κατά 30 λεπτά σύμφωνα με το ΕΝ 13501-2 και δεν μπορεί να υπολείπεται των 60 λεπτών (R) EI60.

β) Εξωτερική μετάδοση της φωτιάς.

Η αντίδραση στη φωτιά του περιβλήματος κτιρίων εντός περιοχών υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας πρέπει να πληροί την κλάση A1 ή A2-s1,d1 κατά ΕΛΟΤ ΕΝ 13501-1.

Για τα κτίρια εντός περιοχών χαμηλής επικινδυνότητας η ελάχιστη απαίτηση αντίδρασης στη φωτιά του κελύφους ορίζεται σε C-s2,d2. Για τα κτίρια εντός περιοχών μέσης επικινδυνότητας η ελάχιστη απαίτηση αντίδρασης στη φωτιά του κελύφους ορίζεται σε B-s2,d2.

γ) Κουφώματα.

Τα εξωτερικά κουφώματα των κτιρίων πρέπει να είναι πυράντοχα με τον απαιτούμενο κατά περίπτωση δείκτη για τη χρήση του κτιρίου, ο οποίος επιτρέπεται να μειώνεται κατά 30 λεπτά, με ελάχιστη όμως απαίτηση EI30. Στην περίπτωση που τοποθετούνται σίτες στα κουφώματα πρέπει να είναι από μεταλλικές ίνες.

δ) Στέγη.

Τυχόν ξύλινα στοιχεία της στέγης, πρέπει να εξασφαλίζουν τον απαιτούμενο δείκτη πυραντίστασης και την απαιτούμενη κλάση αντίδρασης στη φωτιά, των ανωτέρω παραγράφων α και β. Επίσης, τυχόν κενά μεταξύ της τελικής επικάλυψης της στέγης και του γείσου θα πρέπει να καλύπτονται από ειδικά άκαυστα τεμάχια για την αποφυγή μετάδοσης της φλόγας στο

εσωτερικό της στέγης. Στα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας στα οποία η στέγη δεν εγκιβωτίζεται στο περίβλημα του κτιρίου και εξέχει αυτού, επιβάλλεται η κάτω πλευρά του εξέχοντος τμήματος (μαρκίζα) να διαμορφώνεται οριζόντια με χρήση άκαυστων υλικών προς αποφυγή δημιουργίας χώρου στον οποίο μπορεί να εγκλωβιστεί η φωτιά.

ε) Διάκενα.

Τα εξωτερικά οικοδομικά διάκενα φράσσονται με κατάλληλα άκαυστα υλικά. Ειδικά τα ανοίγματα εξαερισμού και οι οπές καπνοδόχων που δεν κλείνουν με άλλο τρόπο (π.χ μεταλλικές περσίδες), πρέπει να καλύπτονται με μεταλλικό πλέγμα από σύρματα διαμέτρου τουλάχιστον ενός (1) χιλιοστού και επιφάνεια βρόγχου μικρότερη των είκοσι πέντε (25) τετραγωνικών χιλιοστών. Στόμια εξαερισμού που βρίσκονται κοντά στο έδαφος και ειδικά επί των κατωφερικών όψεων του κτιρίου πρέπει να προστατεύονται επιπρόσθετα και από κατακόρυφα άκαυστα δομικά στοιχεία (όπως τοιχεία από σκυρόδεμα, κτιστούς τοίχους από πέτρα ή τούβλα) κατάλληλου ύψους και σε ικανή απόσταση τέτοια ώστε να διακόπτεται και να εκτρέπεται η ευθεία κίνηση της πυρκαγιάς και η ακτινοβολία προς τα σημεία αυτά. Εναλλακτικά, μπορούν να χρησιμοποιηθούν τεχνικές λύσεις με χρήση διαφραγμάτων πυρασφάλειας (fire dampers / fire collars κ.λ.π.). Αντιστοίχως, παρόμοια άκαυστα τοιχεία που λειτουργούν ως ασπίδα στην ακτινοβολία και την εκρηκτική δύναμη της φωτιάς, κατασκευάζονται για την προστασία των κουφωμάτων των υπογείων χώρων των κτιρίων λόγω της γειτνίασής τους με το φυσικό έδαφος.

στ) Περίφραξη.

Στα ακίνητα χαμηλής ή μέσης επικινδυνότητας, κατασκευάζεται περιμετρικά του οικοπέδου/γηπέδου συμπαγής περίφραξη από άκαυστο υλικό ύψους τουλάχιστον ενός (1,00) μέτρου. Ειδικά για τα περιπτώσεις ακινήτων χαμηλής επικινδυνότητας, επιτρέπεται αντί της συμπαγούς περίφραξης η κατασκευή της περίφραξης με χρήση φυτών περιορισμένης καυστότητας ή με μεταλλικά κατακόρυφα ή οριζόντια στοιχεία ή πλέγμα. Στα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας το ελάχιστο ύψος της συμπαγούς περίφραξης προσαυξάνεται στο ένα και μισό (1,50) μέτρο. Επιπρόσθετα, στα ακίνητα ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, επιβάλλεται πάνω από την συμπαγή περίφραξη η κατασκευή μεταλλικού πλέγματος ύψους τουλάχιστον μισού (0,5) μέτρου με άνοιγμα βρόγχου μικρότερο ή ίσο του ενός (1) τετραγωνικού εκατοστού.

ζ) Λοιπά στοιχεία.

Οι υδρορροές της στέγης καθώς και όλες οι εμφανείς σωλήνες δικτύων του κτιρίου πρέπει να είναι κατασκευασμένες από άκαυστα υλικά κατηγορίας A1 ή A2L-s1,d0.

Εφόσον για μορφολογικούς λόγους επιβάλλεται η χρήση ξύλινων στοιχείων, μπορεί για να επιτευχθεί η πυραντοχή τους να γίνει αύξηση της διατομής τους και βεβαίως απαιτείται να έχουν αντιπυρική επίστρωση και επεξεργασία για την επιβράδυνση της επιφανειακής εξάπλωσης της φλόγας. Εμφανή ξύλινα υποστυλώματα σε επαφή με το έδαφος επενδύονται στη βάση τους με πέτρα ή άλλα άκαυστα τοπικά υλικά. Εναλλακτικά, είναι δυνατή η χρήση σύνθετων συστημάτων αποτελούμενων από άκαυστα υλικά και χρήση του ξύλου ως επένδυση, με κατάλληλη επεξεργασία.

2.3 Μέτρα ενεργητικής Πυροπροστασίας

Επιβάλλονται τα ακόλουθα κατασταλτικά μέτρα πυροπροστασίας:

α) Υδροδότηση.

Η εγκατάσταση και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των στοιχείων υδροδότησης εξαρτώνται πρωτίστως από τη βλάστηση, τις καιρικές συνθήκες και την τοπογραφία της περιοχής και δύνανται να εξεταστούν για ομάδες κατοικιών ή οικισμούς στο πλαίσιο εφαρμογής δασικής διαχειριστικής μελέτης που μπορεί να εξετάζει επιπλέον μέσα πυροπροστασίας όπως εκτοξευτήρες διαβροχής.

β) Σημεία υδροληψίας.

Εγκατάσταση ενός (1) ή περισσότερων σημείων υδροληψίας στον περιβάλλοντα χώρο της κατασκευής που να διαθέτουν εύκαμπτους ελαστικούς σωλήνες μήκους έως είκοσι (20) μέτρα και διάμετρο τουλάχιστον δεκαπέντε (15) χιλιοστών με ακροφύσιο προς κάλυψη κάθε σημείου του περιβάλλοντος χώρου και της περιμέτρου της κύριας κατασκευής και των τυχόν βοηθητικών κτισμάτων.

Σε εγκαταστάσεις - επιχειρήσεις που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας και διαθέτουν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία πυρασφαλείας Μόνιμο Υδροδοτικό Πυροσβεστικό Δίκτυο, απαιτείται η επέκταση του δικτύου και στον περιβάλλοντα χώρο της εγκατάστασης – επιχείρησης.

Σε κατασκευές μέσης, υψηλής και ιδιαιτέρως υψηλής επικινδυνότητας που διαθέτουν κολυμβητική, αρδευτική η άλλη αξιόπιστη δεξαμενή ύδατος, απαιτείται η εγκατάσταση φορητής ή σταθερής αντλίας εσωτερικής καύσης ή ηλεκτροκίνητης εφόσον αυτή υποστηρίζεται από γεννήτρια ρεύματος με αντίστοιχο δίκτυο σωληνώσεων και εύκαμπτων ελαστικών σωλήνων με αυλό, προς κάλυψη της περιμέτρου της κατασκευής και του περιβάλλον χώρου αυτής. Επίσης πρέπει να υπάρχει πρόνοια ώστε να είναι εφικτή η πρόσβαση στη δεξαμενή από τα πυροσβεστικά οχήματα για την λήψη ύδατος μέσω σωλήνα αναρρόφησης , εναλλακτικά δύναται να τοποθετείται σωλήνας αναρρόφησης στο κάτω μέρος της πισίνας – δεξαμενής που θα οδηγεί μέσω αγωγού πλησίον του δρόμου για λήψη ύδατος από τα πυροσβεστικά οχήματα.

γ) Σύστημα καταιονισμού ύδατος.

Συνιστάται σε κτίρια εντός ακινήτων ιδιαιτέρως υψηλής επικινδυνότητας η εγκατάσταση εξωτερικά του κτιρίου συστήματος καταιονισμού ύδατος σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα (όπως ΕΛΟΤ ΕΝ 16925, ΕΛΟΤ ΕΝ 12845, NFPA 13 και NFPA 13D).

Σε εγκαταστάσεις- επιχειρήσεις υψηλής και ιδιαιτέρως υψηλής επικινδυνότητας που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας και διαθέτουν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία πυρασφαλείας αυτόματο σύστημα καταιονισμού ύδατος, επιβάλλεται η επέκταση του δικτύου εξωτερικά της εγκατάστασης – επιχείρησης.

Στην περίπτωση εγκατάστασης συστήματος καταιονισμού ύδατος, ακολουθούνται οι κάτωθι απαιτήσεις:

1.Γενικές απαιτήσεις:

Εγκατάσταση αυτόματου συστήματος καταιονισμού ύδατος με ανεξάρτητη βαλβίδα ελέγχου, κατά προτίμηση κατασκευασμένου από γαλβανισμένο χάλυβα με ανεστραμμένους,

καταιονητήρες ανοικτού τύπου (που ενεργοποιούνται από κατάλληλα σχεδιασμένη διάταξη πυρανίχνευσης) ή αυτόματους, που καλύπτουν την κορυφογραμμή της στέγης ή την περίμετρο αυτής εάν είναι επίπεδη, διαβρέχουν την εξωτερική τοιχοποιία με έμφαση στα κρίσιμα στοιχεία όπως κουφώματα και γείσα, με ελάχιστη πίεση κάθε καταιονητήρα 0,5 bar. Τα στοιχεία κάθε τέτοιου συστήματος που διαθέτει κατάλληλη διάταξη αποστράγγισης, φέρουν επαρκή αντιδιαβρωτική και αντιψυκτική προστασία. Εναλλακτικά, αντί της αυτόματης είναι αποδεκτή η χειροκίνητη ενεργοποίηση εφόσον το σύστημα διαθέτει καταιονητήρες ανοικτού τύπου και ανεξάρτητη βαλβίδα ελέγχου υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει συνεχής επιτήρηση του χώρου, ιδίως κατά την αντιπυρική περίοδο.

2.Πηγή υδροδότησης:

Κάθε σύστημα καταιονισμού ύδατος και υδροληψίας έχει προτεινόμενη ελάχιστη αυτονομία μισής (1/2) ώρας και διαθέτει ως πηγή υδροδότησης ανεξάρτητη δεξαμενή και αντλητικό συγκρότημα που λαμβάνει κίνηση από πετρελαιοκίνητη μηχανή εσωτερικής καύσης ή ηλεκτροπαραγωγό ζεύγος συνδεδεμένο με πετρελαιοκίνητη μηχανή εσωτερικής καύσης. Ο όγκος της δεξαμενής καθορίζεται μεταξύ άλλων από τον αριθμό των καταιονητήρων που αναμένεται να λειτουργήσουν ταυτόχρονα σύμφωνα με το σχεδιασμό. Αποδεκτές, είναι επίσης οι κολυμβητικές, αρδευτικές και άλλες αξιόπιστες δεξαμενές, περιλαμβανομένων των κατασκευασμένων από πλαστικό εφόσον είναι επαρκώς προστατευμένες. Εναλλακτικά δύναται η υδροδότηση να πραγματοποιείται από κατάλληλα σχεδιασμένο αυτόνομο δημοτικό υδροδοτικό δίκτυο.

Το σύνολο των απαιτούμενων και συνιστώμενων μέτρων προληπτικής, παθητικής και ενεργητικής πυροπροστασίας, απεικονίζονται στον πίνακα που ακολουθεί (*Πίνακας 4)*.

ΜΕΤΡΑ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΝΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ							
		ΜΕΤΡΑ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ		ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ			
				ΧΑΜΗΛΗ	ΜΕΣΑΙΑ	ΥΨΗΛΗ	ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΨΗΛΗ
ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	Πρόσβαση στο ακίνητο	Καθαρισμός οδού πρόσβασης		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Εξασφάλιση διόδου πρόσβασης για κτίρια σε απόσταση > 30 μ. από την είσοδο		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Διασφάλιση εύρους εισόδου στο ακίνητο τουλάχιστον 4μ.		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Διασφάλιση χώρου στάσης οχημάτων έκτακτης ανάγκης, για πλάτος οδού < 8 μ. σε εκτός σχεδίου		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
	Ζώνες προστασίας	Πλάτος ζώνης 1	κλίση ≤ 31%	2,00 μ.	2,00 μ.	3,00 μ.	3,00 μ.
			κλίση > 31%	3,00 μ.	3,00 μ.		
		Πλάτος ζώνης 2	κλίση ≤ 31%	3,00 μ.	3,00 μ.	4,50 μ.	4,50 μ.
			κλίση > 31%	4,50 μ.	4,50 μ.		
		Πλάτος ζώνης 3	κλίση ≤ 31%	5,00 μ.	5,00 μ.	7,50 μ.	7,50 μ.
			κλίση > 31%	7,50 μ.	7,50 μ.		
		Αποστάσεις δέντρων στη Ζώνη 3	κλίση ≤ 31%	3,00 μ.	3,00 μ.	4,00 μ.	4,00 μ.
			κλίση > 31%	4,00 μ.	4,00 μ.		
		Δημιουργία λωρίδας πλάτους 2 μ. για οδό πρόσβασης < 6 μ.					ΝΑΙ
		Αποθήκευση υλικών		βλ. παρ. 2.1.3			
		Τακτικός καθαρισμός		βλ. παρ. 2.1.4			
		Κατάρτιση σχεδίου εκκένωσης του ακινήτου		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΜΕΤΡΑ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	Δομική πυροπροστασία	Δείκτης πυραντίστασης		ο καθορισμένος για τη χρήση του κτιρίου και ≥ (R)EI-30			
				βιομηχανικά,βιοτεχνικά, αποθήκες +30min & ≥ (R)EI-60			
		Αντίδραση στην φωτιά		C-s2,d2	B-s2,d2	A1 ή A2-s1,d1	A1 ή A2-s1,d1
		Κουφώματα		δείκτης ≥ EI-30 και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Κανονισμού Πυροπροστασίας Κτιρίων			
		Στέγη		Τα ξύλινα στοιχεία εξασφαλίζουν τον απαιτούμενο δ.π και πυραντίδραση. Κενά μεταξύ επικάλυψης και γείσου καλύπτονται από άκαυστα τεμάχια.			
						Όταν η στέγη εξέχει, επιβάλλεται οριζόντια διαμόρφωση της κάτω πλευράς της μαρκίζας με άκαυστα υλικά.	
		Διάκενα		Φράσσονται με άκαυστα υλικά ή καλύπτονται με μεταλλικό πλέγμα.			
		Στόμια εξαερισμού και κουφώματα που γειτνιάζουν με το φυσικό έδαφος		Προστατεύονται με την κατασκευή άκαυστων δομικών στοιχείων.			
		Περίφραξη		συμπαγής περίφραξη ύψους ≥ 1μ. ή άπό κατάλληλα φυτά και πλέγμα	συμπαγής περίφραξη ύψους ≥ 1μ.	συμπαγής περίφραξη ύψους ≥ 1,5μ.	συμπαγής περίφραξη ύψους ≥ 1,5μ. και μεταλλικό πλέγμα ύψους ≥ 0,5μ.
		Λοιπά στοιχεία		Υδρορροές και εμφανείς σωληνώσεις από άκαυστα υλικά A1 ή A2L-s1,d0			
ΜΕΤΡΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	Υδρ/ση	Εγκατάσταση στοιχείων υδροδότησης		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
	Σημεία υδροληψίας	Εγκατάσταση ενός τουλάχιστον σημείου υδροληψίας στον περιβάλλοντα χώρο του κτιρίου		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Επέκταση Μόνιμου Υδροδοτικού Δικτύου στον περιβάλλοντα χώρο, εφόσον υπάρχει στο κτίριο		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Εγκατάσταση φορητής αντλίας σε πισίνες ή δεξαμενές, εφόσον υπάρχουν στο κτίριο			ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
	Σύστημα καταιονισμού ύδατος	Σύσταση για εγκατάσταση συστήματος καταιονισμού ύδατος				ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Επέκταση αυτόματου συστήματος καταιονισμού ύδατος εξωτερικά του κτιρίου, εφόσον υπάρχει ήδη εγκατεστημένο				ΝΑΙ	ΝΑΙ

Πίνακας 4: Μέτρα πυροπροστασίας σε νέα κτίρια

Άρθρο 3: Μέτρα Πυροπροστασίας για υφιστάμενα κτίρια

3.1 Μέτρα προληπτικής πυροπροστασίας

3.1.1 Πρόσβαση στο ακίνητο

Η οδός πρόσβασης στο ακίνητο πρέπει να είναι ελεύθερη από εμπόδια και καθαρή από καύσιμες ύλες (κλαδιά, θάμνους, χόρτα, κ.λ.π).

Στην περίπτωση ακινήτων υψηλής ή ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας στα οποία η απόσταση μεταξύ της εισόδου στην ιδιοκτησία και του κτιρίου είναι μεγαλύτερη των τριάντα (30) μέτρων, διαμορφώνεται, εφόσον υφίσταται σχετική δυνατότητα, δίοδος προσπέλασης τροχοφόρων, με ελεύθερο πλάτος τουλάχιστον τρία και μισό (3,5) μέτρα και ελεύθερο ύψος κάτω από οποιοδήποτε στοιχείο τουλάχιστον τριών (3,00) μέτρων ή εναλλακτικά χώρος για πιθανή στάση οχήματος έκτακτης ανάγκης στον ακάλυπτο χώρο.

3.1.2 Δημιουργία ζώνης προστασίας

Στα υφιστάμενα κτίρια διαμορφώνονται οι τρεις διαβαθμισμένες περιμετρικές ζώνες προστασίας της παρ.2.1.2 του άρθρου 2, με τις εξής διαφοροποιήσεις ως προς τη διαχείριση της βλάστησης.

Στην πρώτη ζώνη (ζώνη 1) που εφάπτεται στο κτίριο επιτρέπεται η διατήρηση μεμονωμένων θάμνων σε ύψος έως ένα (1,00) μέτρο, εφόσον απέχουν τουλάχιστον δύο (2,00) μέτρα από κουφώματα ή ανοίγματα εξαερισμού.

Στη δεύτερη ζώνη (ζώνη 2) επιτρέπεται χαμηλή βλάστηση μεγίστου ύψους ενός και μισού (1,50) μέτρων και είναι δυνατή η διατήρηση μεμονωμένων υπαρχόντων δέντρων εφόσον:

α) κλαδεύονται και τα κλαδιά τους απέχουν από τους τοίχους και τη στέγη του κτιρίου τουλάχιστον τρία (3,00) μέτρα,

β) δεν υπέρκεινται ούτε επικαλύπτουν θάμνους,

γ) δεν βρίσκονται σε ευθεία προβολή από κουφώματα του κτιρίου.

Επίσης, είναι δυνατή η συμπερίληψη μεμονωμένων δέντρων που δεν δύνανται να κοπούν, στο περίγραμμα του κτιρίου που λαμβάνεται ως βάση για τον καθορισμό των περιμετρικών παράλληλων ζωνών προστασίας, με ανάλογη προσαρμογή του περιγράμματος των ζωνών 2 και 3. Θα πρέπει όμως τα δέντρα αυτά να πληρούν την ανωτέρω προϋπόθεση τήρησης απόστασης τουλάχιστον τριών (3,00) μέτρων από το κέλυφος του κτιρίου.

Στην τρίτη ζώνη (ζώνη 3) επιτρέπονται:

α) θάμνοι, υπό την προϋπόθεση ότι δεν βρίσκονται κάτω από δέντρα.

β) η φύτευση νέων δέντρων τηρουμένων των οριζομένων προϋποθέσεων στην παρ. 2.1.2 του άρθρου 2.

γ) η διατήρηση υφιστάμενων δέντρων με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

γα) Δέντρα ύψους έως τρία μέτρα απέχουν μεταξύ τους τουλάχιστον ένα και μισό (1,5) μέτρα. Η μέτρηση γίνεται από τον μακρύτερο κλάδο του ενός δέντρου στον πλησιέστερο κλάδο του επόμενου.

γβ) Δέντρα ύψους πάνω από τρία μέτρα απέχουν μεταξύ τους τουλάχιστον το μισό του ύψους τους. Η μέτρηση γίνεται από τον μακρύτερο κλάδο του ενός δέντρου στον πλησιέστερο κλάδο του επόμενου και ως ύψος λαμβάνεται εκείνο του ψηλότερου δέντρου από τα δύο.

Στην περίπτωση οικοπέδων/γηπέδων με κλίση μεγαλύτερη από τριάντα ένα τοις εκατό (31 %) καθώς και σε περίπτωση ακινήτων υψηλής ή ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, οι αποστάσεις μεταξύ των δέντρων και θάμνων της ζώνης 3 προσαυξάνονται κατά ένα τρίτο (1/3).

3.1.3 Αποθήκευση υλικών

Εφαρμόζονται οι απαιτήσεις της παρ. 2.1.3 του άρθρου 2 που ισχύουν για τα νέα κτίρια. Κατ’ εξαίρεση, επιτρέπεται:

α) η διατήρηση νομίμως εγκατεστημένων υφιστάμενων υπέργειων δεξαμενών αερίων καυσίμων μέχρι τις 31.12.2030. Μετά την προαναφερόμενη ημερομηνία, στα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, οι υπέργειες δεξαμενές αερίων καυσίμων απομακρύνονται οριστικά ή αντικαθίστανται από επιχωματωμένες δεξαμενές. Στις περιπτώσεις ακινήτων χαμηλής και μέσης επικινδυνότητας, είναι δυνατή είτε, η μεταφορά των υπέργειων δεξαμενών σε άλλη θέση του ακινήτου έτσι ώστε να απέχουν τουλάχιστον δέκα (10) μέτρα από το κτίριο, είτε η διατήρησή τους στη θέση που βρίσκονται εφόσον κατασκευαστεί συμπαγής διαχωριστικός τοίχος με δείκτη πυραντίστασης τουλάχιστον 120 λεπτών (R)EI-120, κατάλληλου ύψους και σε ικανή απόσταση ώστε να διακόπτεται η ακτινοβολία και να εκτρέπεται η ευθεία κίνηση της πυρκαγιάς.

β) η διατήρηση στην θέση τους νομίμως εγκατεστημένων υφιστάμενων φιαλών αερίων καυσίμων, στις περιπτώσεις ακινήτων χαμηλής και μέσης επικινδυνότητας. Σε περιπτώσεις ακινήτων υψηλής ή ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας η διατήρησή τους στη θέση που βρίσκονται εφόσον κατασκευαστεί συμπαγής διαχωριστικός τοίχος με δείκτη πυραντίστασης τουλάχιστον 60 λεπτών (R)EI-60, κατάλληλου ύψους και σε ικανή απόσταση ώστε να διακόπτεται η ακτινοβολία και να εκτρέπεται η ευθεία κίνηση της πυρκαγιάς.

Επιπλέον, περιμετρικά των δεξαμενών και φιαλών επιβάλλεται η δημιουργία ζώνης πλάτους ενός και μισού (1,50) μέτρου με άκαυστη επικάλυψη του εδάφους

3.1.4 Τακτικός καθαρισμός

Εφαρμόζονται οι απαιτήσεις της παρ. 2.1.4 του άρθρου 2, με αποδεκτή απόσταση κλαδιών υφιστάμενων δέντρων από το κέλυφος του κτιρίου (όψεις και στέγη) τα τρία (3,00) μέτρα.

3.1.5 Σχέδιο Πυροπροστασίας και εκκένωσης

Εφαρμόζονται τα αναγραφόμενα στην παρ. 2.1.5 του άρθρου 2.

3.2 Μέτρα παθητικής πυροπροστασίας

1. Σε όλα τα υφιστάμενα κτίρια, εφαρμόζονται υποχρεωτικά τα εξής μέτρα παθητικής πυροπροστασίας:

α) Διάκενα.

Σφράγιση εξωτερικών οικοδομικών διάκενων με κατάλληλα άκαυστα υλικά. Τοποθέτηση στα ανοίγματα εξαερισμού και στις οπές καπνοδόχων μεταλλικού πλέγματος από σύρματα διαμέτρου τουλάχιστον ενός (1) χιλιοστού και επιφάνεια βρόγχου μικρότερη των είκοσι πέντε

(25) τετραγωνικών χιλιοστών. Εναλλακτικά, επιτρέπεται η χρήση ειδικών συστημάτων πυροφραγμών.
Στα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, επιβάλλεται η προστασία των στομίων εξαερισμού και των κουφωμάτων των υπογείων χώρων των κτιρίων που γειτνιάζουν με το φυσικό έδαφος, ειδικά επί κατωφερικών όψεων του κτιρίου, μέσω της κατασκευής κατακόρυφων άκαυστων δομικών στοιχείων (όπως τοιχεία από σκυρόδεμα, κτιστούς τοίχους από πέτρα ή τούβλα) κατάλληλου ύψους και σε ικανή απόσταση ώστε να διακόπτεται η ακτινοβολία και να εκτρέπεται η ευθεία κίνηση της πυρκαγιάς.

β) Λοιπά στοιχεία.
Αντικατάσταση υδρορροών της στέγης εφόσον δεν είναι κατασκευασμένες από άκαυστα υλικά κατηγορίας Α1 ή A2L-s1,d0. Αντικατάσταση τεντών με μόνιμες κατασκευές σκιάστρων από άκαυστα υλικά, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται επεξεργασμένα με κατάλληλα υλικά υφάσματα που επιβραδύνουν την επιφανειακή εξάπλωση της φλόγας.

γ) Περίφραξη.
Σε όλα τα ακίνητα πλην εκείνων που χαρακτηρίζονται χαμηλής επικινδυνότητας, επιβάλλεται η δημιουργία συμπαγούς περίφραξης ύψους ενός (1,00) μέτρου ή η αντικατάσταση μη συμπαγούς περίφραξης με συμπαγή από άκαυστα υλικά ύψους τουλάχιστον ενός (1,00) μέτρου.
Στα ακίνητα ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, επιβάλλεται η κατασκευή άνωθεν της συμπαγούς περίφραξης και σε επαφή με αυτήν, μεταλλικού πλέγματος ύψους τουλάχιστον μισού (0,5) μέτρου με άνοιγμα βρόγχου μικρότερο ή ίσο του ενός (1) τετραγωνικού εκατοστού.

δ) Κουφώματα
Η αντικατάσταση ή προσθήκη σίτας με μεταλλικές ίνες στα κουφώματα του κτιρίου, για τα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας.

ε) Στέγη
Στα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας επιβάλλεται η σφράγιση των κενών μεταξύ της τελικής επικάλυψης και του γείσου με ειδικά άκαυστα τεμάχια και η κάλυψη τυχόν εμφανών ξύλινων στοιχείων της επικάλυψης της στέγης με άκαυστα υλικά.

2. Επίσης, εφαρμόζονται προαιρετικά, αλλά υποχρεωτικά σε περίπτωση ανακαίνισης του κτιρίου, τα κάτωθι μέτρα:
α. Η επένδυση του κτιρίου με άκαυστα υλικά (π.χ σοβάς, τούβλο, πέτρα, κ.ά) στην περίπτωση που ο δείκτης πυραντίστασης του περιβλήματος του κτιρίου, πλην των κουφωμάτων του, υπολείπεται των τριάντα λεπτών.
β. Η αντικατάσταση των κουφωμάτων με πυράντοχα, σε όλες τις περιπτώσεις επικινδυνότητας πλην της χαμηλής -εφόσον οι εργασίες ανακαίνισης περιλαμβάνουν και την αντικατάσταση των κουφωμάτων- με δείκτη πυραντίστασης EI15 για τα ακίνητα μεσαίας επικινδυνότητας και EI30 για τα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας.

γ. Η κάλυψη των καυστών εξωτερικών κουφωμάτων από μη καυστά υλικά, φορητά ή αυτόματα, όπως για παράδειγμα χαλύβδινα ρολά, στην περίπτωση που δεν αντικαθίστανται τα κουφώματα, για τα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας.
δ. Η βαφή ξύλινων στοιχείων με αντιπυρική επίστρωση και επεξεργασία για την επιβράδυνση της επιφανειακής εξάπλωσης της φλόγας, για τα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας.
ε. Ο εγκιβωτισμός του γείσου ξύλινης στέγης με άκαυστα υλικά, με την κατώτερη επιφάνειά του να γίνεται οριζόντια προς αποφυγή δημιουργίας χώρου που μπορεί να εγκλωβιστεί η πυρκαγιά, για τα ακίνητα υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας.
στ. Εφόσον οι εργασίες ανακαίνισης προβλέπουν την ανακατασκευή της στέγης, αυτή πληροί τις απαιτήσεις του δείκτη πυραντίστασης και της αντίδρασης στη φωτιά των υποπαραγράφων α και β της παραγράφου 2.2.2 του άρθρου 2.
ζ. Στην περίπτωση προσθήκης εξωτερικής επένδυσης για λόγους ενεργειακής αναβάθμισης του κτιρίου, αυτή θα πρέπει να γίνεται με άκαυστα υλικά.

3.3 Μέτρα ενεργητικής πυροπροστασίας

Εφαρμόζονται και στα υφιστάμενα κτίρια τα κατασταλτικά μέτρα της παρ. 2.3 του άρθρου 2.

Το σύνολο των απαιτούμενων και συνιστώμενων μέτρων προληπτικής, παθητικής και ενεργητικής πυροπροστασίας σε υφιστάμενα κτίρια αποτυπώνεται στον πίνακα που ακολουθεί (*Πίνακας 5*).

ΜΕΤΡΑ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ							
		ΜΕΤΡΑ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ		ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ			
				ΧΑΜΗΛΗ	ΜΕΣΑΙΑ	ΥΨΗΛΗ	ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΨΗΛΗ
ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	Πρόσβαση στο ακίνητο	Καθαρισμός οδού πρόσβασης		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Σύσταση για εξασφάλιση διόδου πρόσβασης, ή χώρου στάσης οχήματος έκτακτης ανάγκης, για κτίρια σε απόσταση > 30 μ. από την είσοδο				ΝΑΙ	ΝΑΙ
	Ζώνες προστασίας	Πλάτος ζώνης 1		2,00 μ.	2,00 μ.	2,00 μ.	2,00 μ.
		Πλάτος ζώνης 2		3,00 μ.	3,00 μ.	3,00 μ.	3,00 μ.
		Πλάτος ζώνης 3		5,00 μ.	5,00 μ.	5,00 μ.	5,00 μ.
		Αποστάσεις δέντρων στη Ζώνη 3 (h: ύψος δέντρων)	h≤ 3μ. και κλίση ≤31%	1,50 μ.	1,50 μ.	2,00 μ.	2,00 μ.
			h≤ 3μ. και κλίση >31%	2,00 μ.			
			h>3μ. και κλίση ≤31%	h / 2	h / 2	h/2+ (1/3)*h/2	
			h>3μ. και κλίση >31%	h/2+ (1/3)*h/2			
		Αποθήκευση υλικών		βλ. παρ. 2.1.3 του άρθρου 2 και μεταβατική διάταξη για δεξαμενές αερίων καυσίμων			
		Τακτικός καθαρισμός		βλ. παρ. 2.1.4 του άρθρου 2 και απόσταση κλάδων από κτίριο ≥ 3,00 μ.			
		Κατάρτιση σχεδίου εκκένωσης του ακινήτου		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΜΕΤΡΑ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΜΕΣΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ		Κουφώματα				Προσθήκη σίτας με μεταλλικές ίνες	
		Στέγη				Σφράγιση κενών επικάλυψης γείσου και κάλυψη εμφανών ξύλινων στοιχείων	
		Διάκενα		Φράσσονται με άκαυστα υλικά και κάλυψη ανοιγμάτων εξαερισμού με μεταλλικό πλέγμα			
		Στόμια εξαερισμού και κουφώματα που γειτνιάζουν με το φυσικό έδαφος				Προστατεύονται με την κατασκευή άκαυστων δομικών στοιχείων	
		Περίφραξη			Συμπαγή περίφραξη ύψους ≥ 1μ.	Συμπαγή περίφραξη ύψους ≥ 1μ.	Συμπαγή περίφραξη h ≥ 1μ. & μεταλλ. πλέγμα h ≥ 0,5μ.
		Λοιπά στοιχεία		Αντικατάσταση υδρορροών της στέγης, αν δεν είναι ήδη από άκαυστα υλικά κατηγορίας A1 ή A2L-s1,d0.			
				Αντικατάσταση τεντών βλ. παρ. 3.2.1.β			
ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΑΛΛΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ		Επένδυση κτιρίου με άκαυστα υλικά όταν ο δείκτης πυραντίστασης του περιβλήματος (πλην κουφωμάτων) υπολείπεται των 30 λεπτών		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Αντικατάσταση των κουφωμάτων με πυράντοχα min δ.π.			EI15	EI30	EI30
		Κάλυψη κουφωμάτων με φορητά ή αυτόματα μη καυστά υλικά, όπως χαλύβδινα ρολά				ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Βαφή ξύλινων στοιχείων με αντιπυρική επίστρωση και επεξεργασία για την επιβράδυνση της επιφανειακής εξάπλωσης της φλόγας				ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Ο εγκιβωτισμός του γείσου με άκαυστα υλικά με την κατώτερη επιφάνειά του να γίνεται οριζόντια προς αποφυγή δημιουργίας χώρου που μπορεί να φωλιάσει η πυρκαγιά.				ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Αντικατάσταση / ανακατασκευή στέγης, εφόσον προβλέπεται η ανακατασκευή της		Η στέγη πληροί τις απαιτήσεις του δ.π και της αντίδρασης στη φωτιά που ισχύουν για τα νέα κτίρια.			
		Στην περίπτωση προσθήκης εξωτερικής επένδυσης για λόγους ενεργειακής αναβάθμισης του κτιρίου, αυτή πρέπει να γίνεται με άκαυστα υλικά		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΜΕΤΡΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	Υδ ρ/σπ	Εγκατάσταση στοιχείων υδροδότησης		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
	Σημεία υδροληψίας	Εγκατάσταση ενός τουλάχιστον σημείου υδροληψίας στον περιβάλλοντα χώρο του κτιρίου		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Επέκταση Μόνιμου Υδροδοτικού Δικτύου στον περιβάλλοντα χώρο, εφόσον υπάρχει στο κτίριο		ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
		Εγκατάσταση φορητής αντλίας σε πισίνες ή δεξαμενές, εφόσον υπάρχουν στο κτίριο			ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
	Σύστημα καταιονισμού	Σύσταση για εγκατάσταση συστήματος καταιονισμού ύδατος					ΝΑΙ
		Επέκταση αυτόματου συστήματος καταιονισμού ύδατος εξωτερικά του κτιρίου, εφόσον υπάρχει ήδη εγκατεστημένο				ΝΑΙ	ΝΑΙ

Πίνακας 5: Μέτρα πυροπροστασίας σε υφιστάμενα κτίρια

Άρθρο 4: Μέτρα Πυροπροστασίας για οικισμούς

Η αξιολόγηση της επικινδυνότητας των οικισμών, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 3 του Κεφαλαίου Πρώτου του παρόντος και με βάση τις έξι ομάδες κριτηρίων του άρθρου 5 του ιδίου Κεφαλαίου, γίνεται για το σύνολο του οικισμού με μέριμνα του αρμόδιου ΟΤΑ.

Οι ιδιοκτησίες εντός οικισμών θα πρέπει να τηρούν τα μέτρα πυροπροστασίας του παρόντος αναλόγως εάν πρόκειται για νέα ή υφιστάμενα κτίρια, εκτός των παρ. 2.1.2 και 3.1.2 του Κεφαλαίου 2 που αφορούν στις ζώνες προστασίας. Ειδικότερα, αντί της μεμονωμένης εξέτασης κάθε κτιρίου, αντιμετωπίζεται το σύνολο του οικισμού ως ενότητα-σύστημα, με τη διαμόρφωση των διαβαθμισμένων περιμετρικών ζωνών προστασίας πέριξ των ορίων του οικισμού σε συνεννόηση και συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες (τοπική αυτοδιοίκηση και δασαρχείο). Ειδικά γύρω από τα όρια του οικισμού επιβάλλεται η δημιουργία άκαυστης ζώνης πλάτους τουλάχιστον 10 μέτρων.

Στους οικισμούς που κατά την αξιολόγησή τους προκύπτει υψηλός ή ιδιαιτέρως υψηλός κίνδυνος, συστήνεται η σύνταξη και εφαρμογή Δασικής Διαχειριστικής Μελέτης του περιβάλλοντος χώρου και του οικισμού με μέριμνα της Δασικής Υπηρεσίας και των Ο.Τ.Α., που μεταξύ άλλων θα λαμβάνει υπόψη σχετικά ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα.

Επίσης, συστήνεται:

1. Η δυνατότητα κατασκευής περιφερειακής οδού κατάλληλης για κίνηση πυροσβεστικών οχημάτων
2. Η δημιουργία «Δικτύου πυρόσβεσης πόλης / οικισμού» μέσω : (α) Εγκατάστασης πυροσβεστικών υδροστομίων με ημισυνδέσμους συμβατούς με εκείνους που διαθέτουν τα πυροσβεστικά οχήματα σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων μεταξύ τους υδροδοτούμενων από αυτόνομο δημοτικό υδροδοτικό δίκτυο ή από δεξαμενή, με πρόβλεψη αυτόματης μεταγωγής σε περίπτωση διακοπής ηλεκτρικού ρεύματος με χρήση HZ. (β) Εγκατάστασης εκτοξευτήρων νερού κατάσβεσης ή/και προληπτικής διαβροχής κατά ευρωπαϊκά ή ελλείψει αυτών διεθνή πρότυπα (EN 15182 , NFPA 1964), EN 15182 ή σχετικό πρότυπο. Ειδικότερα, για την δημιουργία του ανωτέρω δικτύου ο οικείος Δήμος συντάσσει «Μελέτη Δικτύου Πυρόσβεσης πόλης / οικισμού» βάσει της οποίας καθορίζονται ιδίως τα κάτωθι:
    - Οι θέσεις και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των κρουνών, των αγωγών και των φρεατίων βανών.
    - Τα σημεία στα οποία δεν δύναται να προσεγγίσει πυροσβαστικό όχημα.
    - Η θέση, το μέγεθος και τα στοιχεία κατασκευής και λειτουργίας δεξαμενής και αντλιοστασίου.
    - Ο απαραίτητος Η/Μ εξοπλισμός για την λειτουργία του δικτύου, συμπεριλαμβανομένου και εναλλακτικού / αυτόνομου τρόπου λειτουργίας σε περίπτωση διακοπής της ηλεκτροδότησης.
3. Προμήθεια συστήματος πυρανίχνευσης με τηλεπισκόπηση που θα ανιχνεύει αυτόματα την εκδήλωση πυρκαγιάς και θα δίνει εντολή συναγερμού στην αρμόδια υπηρεσία.
4. Η κατασκευή επαρκούς αριθμού, κατάλληλων, απομακρυσμένων και ανεξάρτητων οδών διαφυγής που οδηγούν σε περιοχή εκκένωσης του οικισμού (για την εκκένωση ή διαφυγή με όχημα).

5. Η πρόβλεψη / κατασκευή επαρκούς και ασφαλούς δικτύου όδευσης διαφυγής πεζή, στο οποίο μπορούν να μετακινηθούν και άτομα με αναπηρία και εμποδιζόμενα άτομα.
6. Η ύπαρξη ενός (1) ή περισσοτέρων χώρων, υπαίθριων ή κλειστών, προσωρινής καταφυγής, θεωρητικού πληθυσμού για ελάχιστο συντελεστή 0,4 τ.μ./άτομο και τουλάχιστον ίσου με το μέγιστο πληθυσμό του οικισμού, με κλιματισμό και σύστημα εσωτερικής ανακύκλωσης αέρα, όπου λόγω θέσης ή/και κατασκευής αυτών μπορούν κατά την αντιπυρική περίοδο να καταφύγουν άτομα εφόσον κριθεί αναγκαίο. Τέτοιοι χώροι μπορεί να είναι ναοί και περίβολοι αυτών, σχολικά κτίρια που περιβάλλονται από αύλειους χώρους, κ.ά.

Όλες οι ανωτέρω συστάσεις, συνεκτιμώνται και εντάσσονται στο κατά περίπτωση ισχύον σχέδιο Πολιτικής Προστασίας για την ασφαλή εκκένωση του οικισμού σε περίπτωση έκτακτου συμβάντος.

ΙΙΙ. Κεφάλαιο Τρίτο: Διαδικασία υποβολής στοιχείων, ελέγχου και επιβολής κυρώσεων

Άρθρο 1: Διαδικασία υποβολής εντύπου Αξιολόγησης επικινδυνότητας, Τεχνικής έκθεσης και Δήλωσης εφαρμογής των μέτρων πυρασφαλείας
Άρθρο 2: Έλεγχοι
Άρθρο 3: Κυρώσεις

Άρθρο 1: Διαδικασία υποβολής εντύπου Αξιολόγησης επικινδυνότητας, Τεχνικής έκθεσης και Δήλωσης εφαρμογής των μέτρων πυρασφαλείας

Με την ισχύ του παρόντος, αρμόδιος τεχνικός επιστήμονας προβαίνει στην εξέταση των κριτηρίων επικινδυνότητας του ακινήτου κατά τις διατάξεις του κανονισμού και συμπληρώνει το έντυπο αξιολόγησης επικινδυνότητας από το οποίο προκύπτει η κατάταξή του. Επανασύνταξη του εντύπου αξιολόγησης απαιτείται μόνο σε περίπτωση τροποποίησης των εξεταζόμενων κριτηρίων αυτού.

Στη συνέχεια, αρμόδιος τεχνικός επιστήμονας συντάσσει έκθεση στην οποία περιλαμβάνονται οπωσδήποτε τα εξής:

1. Περιγραφή του ακινήτου, του κτιρίου, των εγκαταστάσεών του και του περιβάλλοντος χώρου, με αναφορά στα στοιχεία που τεκμηριώνουν την επιλογή των κριτηρίων κατάταξης του ακινήτου ως προς την επικινδυνότητά του και ως προς τα μέτρα πυροπροστασίας που εφαρμόζονται (η θέση του ακινήτου ως προς τη δασική έκταση και ως προς τα γειτονικά κτίρια, γεωμετρικά χαρακτηριστικά, δομικά υλικά, βλάστηση, κλπ).
2. Απαιτούμενα προληπτικά μέτρα, μέτρα παθητικής πυροπροστασίας και μέσα ενεργητικής πυροπροστασίας.
3. Σχέδιο κάτοψης του ακινήτου όπου θα αποτυπώνονται τα απαραίτητα στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος, όπως ενδεικτικά, οι θέσεις των κτισμάτων κύριας και βοηθητικής χρήσης, η πρόσβαση στο ακίνητο, οι ζώνες προστασίας, οι θέσεις και αποστάσεις των δέντρων, οι αποστάσεις των όμορων κτιρίων, κ.λ.π

Στην περίπτωση έκδοσης οικοδομικής άδειας νέου κτιρίου, οι απαιτήσεις του παρόντος υποβάλλονται στο πληροφοριακό σύστημα e-Άδειες μαζί με την αρχιτεκτονική μελέτη.

Στην περίπτωση ακινήτων με υφιστάμενα κτίρια, αναγράφονται επιπρόσθετα στην τεχνική έκθεση οι ενέργειες - εργασίες που πρέπει να γίνουν για την τήρηση των απαιτήσεων του παρόντος και εφόσον απαιτούνται εργασίες προσαρμογής, εκδίδεται η κατά περίπτωση απαιτούμενη διοικητική πράξη του άρθρου 28 του ν.4495/17, όπως ισχύει.

Το έντυπο αξιολόγησης της επικινδυνότητας και η έκθεση του αρμόδιου τεχνικού επιστήμονα με τα συνοδευτικά τους στοιχεία, υποβάλλονται από εξουσιοδοτημένο διαχειριστή στην ειδική ηλεκτρονική πλατφόρμα πριν την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου του έτους 2024 και έως της τριακοστής πρώτης Μαρτίου του εν λόγω έτους (31/03/2024).

Ο ιδιοκτήτης του ακινήτου εντός ενός μηνός από την παραπάνω ημερομηνία και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τις τριάντα Απριλίου (30/4), εισέρχεται στο ανωτέρω πληροφοριακό σύστημα με ταυτοποίηση των στοιχείων του, επιλέγει την καταχωρηθείσα αρχική αξιολόγηση και τεχνική έκθεση και υποβάλλει Δήλωση εφαρμογής μέτρων πυρασφάλειας με την οποία δηλώνει ότι έχει προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες και πληροί τις οριζόμενες απαιτήσεις του κανονισμού για την προστασία του ακινήτου του σε περίπτωση συμβάντος πυρκαγιάς, όπως αυτές ορίζονται στην έκθεση του αρμόδιου τεχνικού επιστήμονα.

Στο Παράρτημα Ζ επισυνάπτεται το Έντυπο «Ετήσια Δήλωση εφαρμογής μέτρων πυρασφάλειας» το οποίο συμπληρώνεται κάθε έτος από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου και υποβάλλεται στο αρμόδιο πληροφοριακό σύστημα.

Από το πληροφοριακό σύστημα, ο ιδιοκτήτης του ακινήτου αλλά και ο αρμόδιος Δήμος, έχουν τη δυνατότητα να εκτυπώνουν αντίγραφα της Αξιολόγησης επικινδυνότητας, της Έκθεσης τεχνικού επιστήμονα και της Ετήσιας Δήλωσης εφαρμογής μέτρων πυρασφάλειας του ακινήτου. Όλα τα ανωτέρω υποβληθέντα στοιχεία, αποτελούν τη βάση διενέργειας των προβλεπόμενων ελέγχων.

Άρθρο 2: Έλεγχοι

Ο έλεγχος τήρησης των απαιτήσεων του παρόντος διενεργείται κατόπιν αυτοψίας, από τριμελή επιτροπή που ορίζεται από τον οικείο Δήμο και συγκροτείται από έναν δασολόγο ή γεωπόνο, έναν μηχανικό και έναν ακόμα υπάλληλο του Τμήματος Πολιτικής προστασίας του Δήμου.

Στις περιπτώσεις ακινήτων ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας, διενεργείται αυτοψία σε δείγμα τουλάχιστον 80 % όλων των ιδιοκτησιών. Στα ακίνητα υψηλής επικινδυνότητας, διενεργείται δειγματοληπτικός έλεγχος τουλάχιστον στο 60% των ιδιοκτησιών. Στις περιπτώσεις ακινήτων χαμηλής και μέσης επικινδυνότητας γίνεται δειγματοληπτικός έλεγχος τουλάχιστον σε ποσοστό 10% των ακινήτων.

Η αυτοψία λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου. Η τριμελής επιτροπή αφού εξετάσει τη συμβατότητα των αναφερομένων στην Αξιολόγηση της επικινδυνότητας του ακινήτου με την επιτόπια κατάσταση και την εφαρμογή των απαιτούμενων μέτρων σε συνάρτηση με τη Δήλωση του ιδιοκτήτη και την έκθεση του τεχνικού επιστήμονα (στο Παράρτημα Η΄ επισυνάπτεται το «Έντυπο Ελέγχου Εφαρμογής των Απαιτούμενων Μέτρων Πυρασφάλειας» το οποίο συμπληρώνεται από την επιτροπή), συντάσσει Πόρισμα το οποίο καταχωρεί στο ειδικό Πληροφοριακό Σύστημα. Εφόσον σύμφωνα με το Πόρισμα, για την κατηγορία επικινδυνότητας του ακινήτου έχουν υλοποιηθεί όλες οι προβλεπόμενες ενέργειες, ο έλεγχος θεωρείται ολοκληρωμένος. Εφόσον διαπιστωθούν παραβάσεις, καταγράφονται στο Πόρισμα και τίθεται προθεσμία συμμόρφωσης, σύμφωνα με τα κατά περίπτωση οριζόμενα στο

επόμενο άρθρο. Μετά την παρέλευση της τεθείσας προθεσμίας, διενεργείται νέα αυτοψία. Στην περίπτωση που έχει γίνει συμμόρφωση με τις παρατηρήσεις της τριμελούς επιτροπής, υποβάλλεται στο πληροφοριακό σύστημα το νέο Πόρισμα και ο έλεγχος θεωρείται ολοκληρωμένος. Στην περίπτωση που δεν έχει γίνει συμμόρφωση εντός της προβλεπόμενης ημερομηνίας, επιβάλλονται στους ιδιοκτήτες, νομείς και επικαρπωτές των ακινήτων το διοικητικό πρόστιμο και οι κυρώσεις του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 3: Κυρώσεις

Σε περίπτωση μη τήρησης των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού, επιβάλλονται κυρώσεις στους ιδιοκτήτες των ακινήτων, διοικητικές και ποινικές. Τα διοικητικά πρόστιμα αποτελούν έσοδο του οικείου Δήμου.

1. α. Σε περίπτωση μη υποβολής του εντύπου αξιολόγησης της επικινδυνότητας του ακινήτου και της τεχνικής έκθεσης απαιτούμενων μέτρων και λοιπών στοιχείων από τεχνικό επιστήμονα, επιβάλλεται πρόστιμο ανάλογο με την επιφάνεια του ακινήτου και την κατηγορία επικινδυνότητας του. Για ακίνητα Χαμηλής επικινδυνότητας επιβάλλεται πρόστιμο 0,10 ευρώ ανά τ.μ. επιφάνειας του ακινήτου. Για ακίνητα Μεσαίας επικινδυνότητας επιβάλλεται πρόστιμο 0,20 ευρώ ανά τ.μ. επιφάνειας του ακινήτου. Για ακίνητα Υψηλής επικινδυνότητας επιβάλλεται πρόστιμο 0,30 ευρώ ανά τ.μ. επιφάνειας του ακινήτου. Για ακίνητα Ιδιαίτερα Υψηλής επικινδυνότητας επιβάλλεται πρόστιμο 0,50 ευρώ ανά τ.μ. επιφάνειας του ακινήτου. Το ανωτέρω πρόστιμο δεν δύναται να υπολείπεται των 250 ευρώ.

β. Πριν την επιβολή του προστίμου, προηγείται σύσταση στον ιδιοκτήτη του ακινήτου να προβεί εντός του πρώτου (1) μήνα, σε υποβολή του εντύπου αξιολόγησης και της τεχνικής έκθεσης απαιτούμενων μέτρων πυροπροστασίας και, εντός του επομένου δεύτερου (2) μήνα, στην υλοποίηση των προβλεπόμενων στην τεχνική έκθεση μέτρων πυροπροστασίας. Μετά το πέρας της δίμηνης προθεσμίας συμμόρφωσης και εφόσον διαπιστωθεί ότι ο ιδιοκτήτης έχει συμμορφωθεί πλήρως, επιβάλλεται σε αυτόν μόνο το ελάχιστο διοικητικό πρόστιμο των 250 ευρώ. Εφόσον διαπιστωθεί ότι έχει συνταχθεί το έντυπο αξιολόγησης και η τεχνική έκθεση του τεχνικού επιστήμονα, καθώς και η δήλωση εφαρμογής των προβλεπόμενων μέτρων, ενώ δεν έχουν εφαρμοστεί τα προβλεπόμενα μέτρα, επιβάλλεται το πενήντα τοις εκατό (50%) του προστίμου της περίπτωσης α. Αν διαπιστωθεί ότι δεν έχει γίνει καμία ενέργεια συμμόρφωσης στις απαιτήσεις του Κανονισμού, επιβάλλεται στον ιδιοκτήτη το σύνολο του προαναφερόμενου προστίμου της περίπτωσης α.

2. Σε περίπτωση που κατά την αυτοψία της επιτροπής διαπιστωθούν λάθη στη σύνταξη του εντύπου αξιολόγησης της επικινδυνότητας του ακινήτου ή στην επιλογή των μέτρων πυροπροστασίας της τεχνικής έκθεσης, γίνεται σύσταση στον ιδιοκτήτη για τη διόρθωσή τους εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών, και σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, επιβάλλεται πρόστιμο 250 ευρώ. Το ίδιο πρόστιμο επιβάλλεται και σε περίπτωση μη εφαρμογής μεμονωμένων μέτρων πυροπροστασίας, εφόσον μετά τη σύσταση της επιτροπής δεν γίνει συμμόρφωση εντός χρονικής προθεσμίας δύο (2) μηνών. Αν ωστόσο διαπιστωθεί ότι δεν έχουν εφαρμοστεί τα προβλεπόμενα στην τεχνική έκθεση μέτρα πυροπροστασίας, επιβάλλονται για κάθε ενότητα μέτρων (προληπτικά, παθητικά, ενεργητικά) πρόστιμο ύψους 500 ευρώ.

3. Η μη υποβολή της ετήσιας δήλωσης ιδιοκτήτη για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στην τεχνική έκθεση μέτρων πυροπροστασίας, στην περίπτωση που έχουν εφαρμοστεί όμως το

σύνολο των μέτρων πυροπροστασίας, θεωρείται παράλειψη για την οποία επιβάλλεται στον ιδιοκτήτη πρόστιμο ύψους 100 ευρώ.
4. Ακίνητα στα οποία διαπιστώνονται κατά την αυτοψία της επιτροπής παραβάσεις, ελέγχονται υποχρεωτικά και την επόμενη αντιπυρική περίοδο.

Τα εσόδα του Δήμου από την επιβολή των ανωτέρω διοικητικών κυρώσεων, διατίθενται για την ενίσχυση της πυροπροστασίας της περιοχής χωρικής του αρμοδιότητας.

IV. Κεφάλαιο Τέταρτο: Εφαρμογή του κανονισμού και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 1: Εφαρμογή του κανονισμού και μεταβατικές διατάξεις
Άρθρο 2: Παραρτήματα

Άρθρο 1: Εφαρμογή του κανονισμού και μεταβατικές διατάξεις

Οι απαιτήσεις που τίθενται στον παρόντα είναι οι ελάχιστες απαιτούμενες και είναι υποχρεωτικής εφαρμογής.

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται στα νέα κτίρια που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του και για τα οποία υποβάλλεται αίτημα για προέγκριση οικοδομικής άδειας ή για οικοδομική άδεια χωρίς προέγκριση, μετά από την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού που αφορούν στα υφιστάμενα κτίρια εφαρμόζονται ως εξής:

α. Για τα υφιστάμενα κτίρια, το έντυπο αξιολόγησης της επικινδυνότητας και η έκθεση του αρμόδιου τεχνικού επιστήμονα με τα συνοδευτικά τους στοιχεία, υποβάλλονται από εξουσιοδοτημένο διαχειριστή έως 31/3/2024. Μέχρι τότε και ειδικά για την τρέχουσα αντιπυρική περίοδο (του έτους 2023) συστήνεται για όλα τα ακίνητα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, η άμεση εφαρμογή τουλάχιστον των προληπτικών μέτρων που προβλέπονται για τα κτίρια χαμηλής επικινδυνότητας της παρ. 3.1 του άρθρου 3 του Δεύτερου Κεφαλαίου.
β. Οι διατάξεις προληπτικής πυροπροστασίας εφαρμόζονται υποχρεωτικά από την επόμενη αντιπυρρική περίοδο (έτους 2024).
γ. Οι διατάξεις παθητικής και ενεργητικής πυροπροστασίας εφαρμόζονται υποχρεωτικά από 31/03/2025 για τα ακίνητα που χαρακτηρίζονται ως υψηλής και ιδιαίτερα υψηλής επικινδυνότητας και από 31/03/2026 για τα ακίνητα που χαρακτηρίζονται ως χαμηλής ή μεσαίας επικινδυνότητας.
δ. Το σύνολο των διατάξεων του κανονισμού για τα υφιστάμενα κτίρια εφαρμόζονται υποχρεωτικά στην περίπτωση που εντός των προαναφερόμενων χρονικών προθεσμιών προσαρμογής, εκδοθεί οικοδομική άδεια για το ακίνητο στο οποίο βρίσκεται το υφιστάμενο κτίσμα, ή γίνει αλλαγή της χρήσης του υφιστάμενου κτιρίου, ή γίνει ανακαίνισή του κατά τα οριζόμενα στον παρόντα. Οι εργασίες που απαιτούνται στο πλαίσιο του παρόντος συμπεριλαμβάνονται στην προς έκδοση σχετική διοικητική πράξη και αποτελούν προϋπόθεση για τη χορήγησή της.

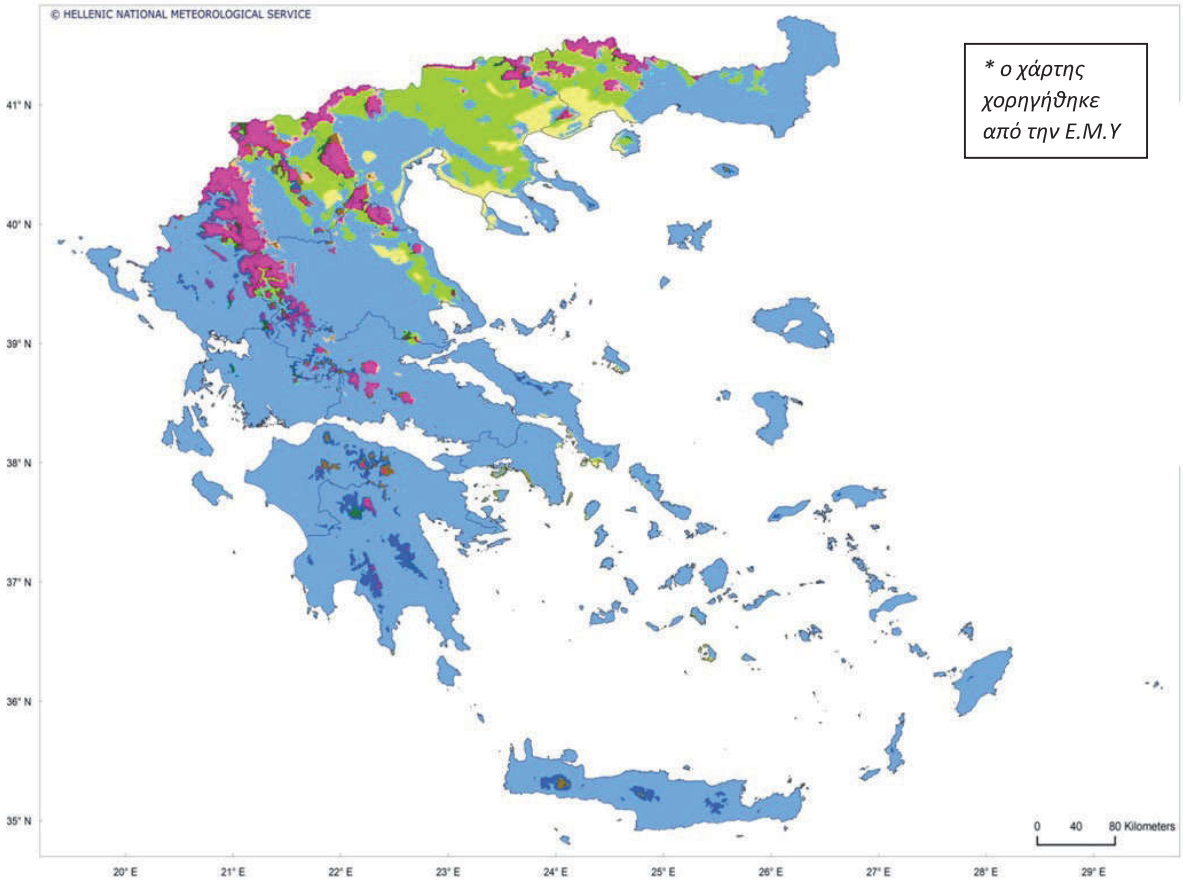
ε) Για το χρονικό διάστημα προσαρμογής των υφισταμένων κτιρίων στις διατάξεις του παρόντος ως ορίζεται ανωτέρω, δεν επιβάλλονται οι αντίστοιχες κυρώσεις του άρθρου 3 του Τρίτου Κεφαλαίου.

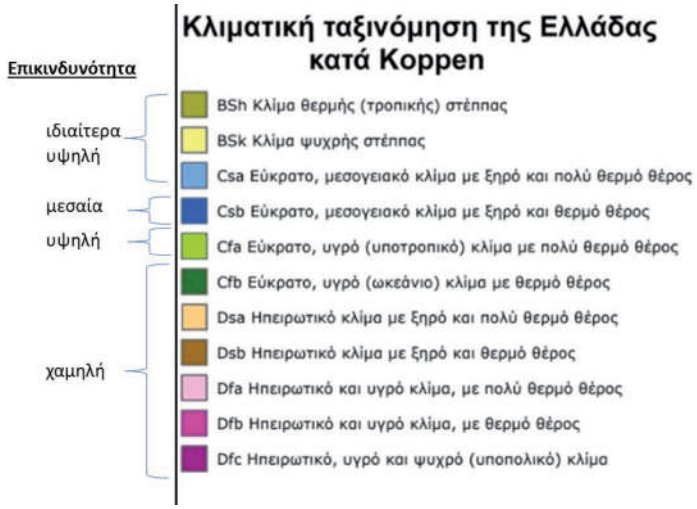
3. Μέχρι τη λειτουργία της ηλεκτρονικής πλατφόρμας καταχώρησης των στοιχείων, το έντυπο αξιολόγησης επικινδυνότητας, η τεχνική έκθεση και η δήλωση εφαρμογής των μέτρων πυρασφάλειας, υποβάλλονται από τον ιδιοκτήτη στον οικείο δήμο σε έντυπη μορφή. Μετά την λειτουργία της ηλεκτρονικής πλατφόρμας ο ιδιοκτήτης με την υποβολή της ετήσιας δήλωσής του καταχωρεί στο πληροφοριακό σύστημα σε ηλεκτρονική μορφή το συνταχθέν έντυπο αξιολόγησης επικινδυνότητας και την τεχνική έκθεση του αρμόδιου τεχνικού επιστήμονα.

Άρθρο 2: Παραρτήματα

Προσαρτώνται στο παρόν και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτού τα Παραρτήματα Α’ έως και Θ’ ως ακολούθως:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α’: ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ*

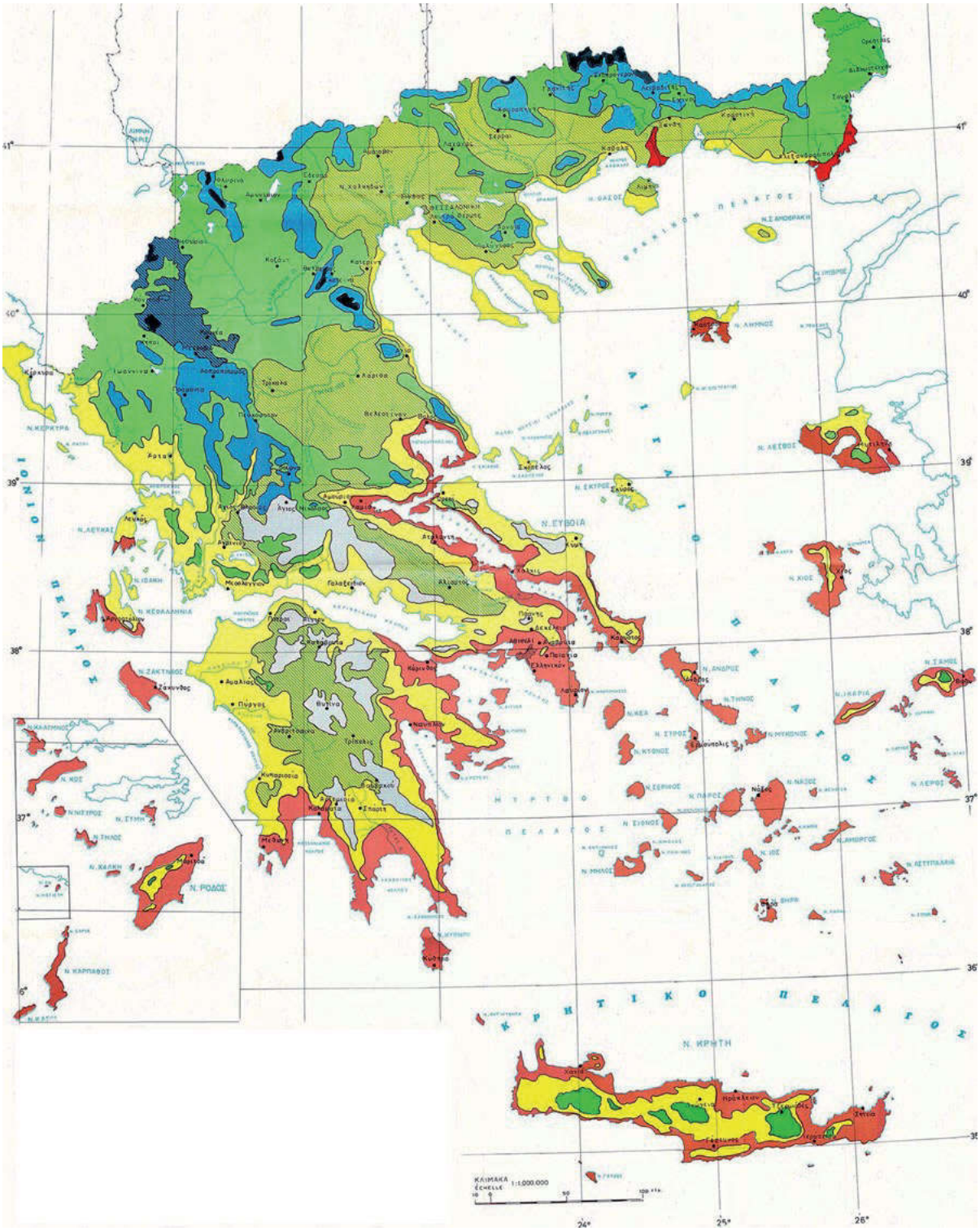
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β’: ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΨΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ

Δασαρχείο	Μ.Ο.	Σχετική συχνότητα ημερών με δείκτη επικ. =3	Σχετική συχνότητα ημερών με δείκτη επικ. >=4	ΤΕΛΙΚΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ Μ.Ο.*(1+Σ.Σ.(3)+Σ.Σ.(4-5))
Μετσόβου	1,31	0,01	0,00	1,32
Καστοριάς	1,31	0,00	0,00	1,32
Φλώρινας	1,32	0,00	0,00	1,32
Τσοτυλίου	1,32	0,00	0,00	1,33
Κόνιτσας	1,32	0,01	0,00	1,33
Νευροκοπίου	1,33	0,01	0,00	1,33
Μουζακίου	1,33	0,01	0,00	1,33
Αριδαίας	1,33	0,01	0,00	1,34
Γρεβενών	1,34	0,01	0,00	1,34
Σιδηροκάστρου	1,33	0,01	0,00	1,34
Φουρνά	1,34	0,01	0,00	1,36
Νάουσας	1,36	0,01	0,00	1,37
Σταυρούπολης	1,36	0,01	0,00	1,37
Καρπενησίου	1,36	0,01	0,00	1,37
Κοζάνης	1,40	0,01	0,00	1,41
Καλαμπάκας	1,43	0,02	0,00	1,46
Δράμας	1,44	0,01	0,00	1,46
Έδεσσας	1,45	0,01	0,00	1,47
Τρικάλων	1,47	0,01	0,00	1,49
Ιωαννίνων	1,46	0,03	0,00	1,50
Γουμένισσας	1,48	0,02	0,00	1,51
Βέροιας	1,49	0,02	0,00	1,51
Σερρών	1,50	0,01	0,00	1,52
Καρδίτσας	1,51	0,02	0,00	1,54
Κιλκίς	1,51	0,02	0,00	1,54
Νιγρίτας	1,53	0,02	0,00	1,57
Πιερίας	1,53	0,03	0,00	1,58
Ελασσόνας	1,54	0,03	0,00	1,60
Καλαβρύτων	1,55	0,05	0,00	1,64
Λαγκαδά	1,57	0,04	0,01	1,64
Σταυρού	1,57	0,04	0,01	1,65
Βυτίνας	1,56	0,05	0,01	1,66
Άρτας	1,58	0,05	0,00	1,67
Ξάνθης	1,57	0,06	0,00	1,68
Λαρίσης	1,61	0,05	0,01	1,70

Διδυμοτείχου	1,60	0,08	0,00	1,73
Καβάλας	1,61	0,07	0,01	1,73
Θεσπρωτίας	1,62	0,06	0,00	1,73
Ροδόπης	1,60	0,08	0,00	1,74
Θεσσαλονίκης	1,63	0,05	0,01	1,74
Πρεβέζης	1,63	0,07	0,00	1,75
Αγιάς	1,64	0,06	0,01	1,75
Σπερχειάδας	1,65	0,09	0,01	1,81
Λιδορικίου	1,68	0,10	0,01	1,87
Βόλου	1,69	0,10	0,01	1,87
Θάσου	1,71	0,10	0,01	1,90
Ναυπάκτου	1,71	0,11	0,01	1,91
Αρναίας	1,72	0,11	0,01	1,93
Αγίου Όρους	1,72	0,11	0,01	1,93
Αλμυρού	1,73	0,12	0,01	1,95
Πολυγύρου	1,74	0,11	0,02	1,96
Κασσάνδρας	1,74	0,11	0,02	1,96
Σπάρτης	1,76	0,11	0,01	1,97
Αγρινίου	1,73	0,13	0,01	1,97
Κέρκυρας	1,75	0,11	0,02	1,98
Αμφιλοχίας	1,75	0,14	0,01	2,00
Κυνουρίας	1,78	0,12	0,01	2,00
Άμφισσας	1,75	0,14	0,01	2,01
Λευκάδας	1,77	0,13	0,01	2,01
Μεσολογγίου	1,76	0,14	0,01	2,02
Λαμίας	1,77	0,14	0,01	2,03
Ολυμπίας	1,78	0,12	0,02	2,03
Σκοπέλου	1,79	0,14	0,02	2,07
Τρίπολης	1,78	0,14	0,03	2,08
Αιγίου	1,81	0,14	0,02	2,10
Κυπαρισσίας	1,86	0,16	0,02	2,19
Σουφλίου	1,82	0,19	0,02	2,20
Αλεξανδρούπολης	1,85	0,20	0,03	2,26
Πύργου	1,87	0,18	0,03	2,27
Αμαλιάδας	1,88	0,19	0,03	2,28
Κεφαλληνίας	1,89	0,19	0,02	2,29
Καλαμάτας	1,91	0,18	0,02	2,30
Πατρών	1,89	0,19	0,03	2,31
Ζακύνθου	1,90	0,20	0,03	2,33
Ιστιαίας	1,91	0,19	0,04	2,34
Αταλάντης	1,93	0,22	0,04	2,43
Κορίνθου	1,96	0,21	0,04	2,46
Λεβαδείας	1,96	0,23	0,05	2,50

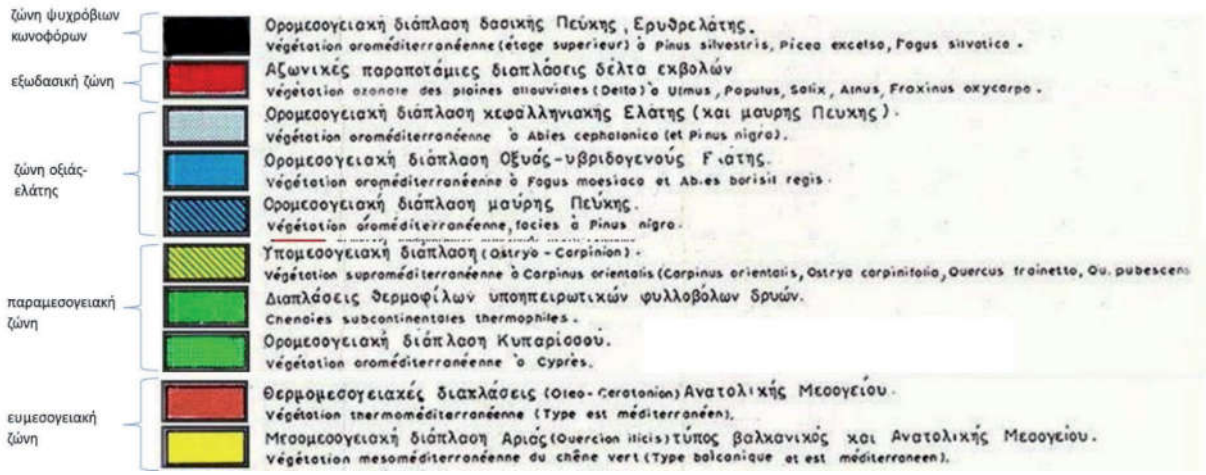
Λίμνης	1,99	0,22	0,06	2,54
Γυθείου	2,04	0,23	0,04	2,59
Αργολίδας	2,10	0,23	0,08	2,76
Μολάων	2,12	0,26	0,06	2,81
Χαλκίδας	2,13	0,25	0,09	2,86
Ξυλοκάστρου	2,14	0,25	0,09	2,86
Ρεθύμνου	2,20	0,27	0,05	2,91
Θηβών	2,15	0,26	0,10	2,92
Πόρου	2,16	0,25	0,10	2,92
Χανίων	2,21	0,28	0,05	2,95
Κυκλάδων	2,22	0,27	0,06	2,95
Κύθηρα (Δασαρχ. Πειραιώς)	2,21	0,28	0,07	2,97
Λέσβου	2,20	0,27	0,09	3,00
Ηρακλείου	2,24	0,30	0,06	3,04
Δασ. Δωδεκανήσου (Ρόδος)	2,24	0,31	0,05	3,05
Δασ. Δωδεκανήσου (Κως)	2,22	0,34	0,04	3,05
Λασιθίου	2,27	0,32	0,06	3,12
Μεγάρων	2,26	0,26	0,13	3,13
Αιγάλεω	2,26	0,25	0,13	3,14
Πειραιώς	2,28	0,27	0,13	3,18
Δασ. Δωδεκανήσου (Κάρπαθος)	2,29	0,38	0,04	3,24
Πεντέλης	2,31	0,27	0,14	3,25
Λαυρίου	2,31	0,27	0,14	3,25
Καπανδριτίου	2,31	0,27	0,14	3,26
Κύμης	2,32	0,27	0,14	3,26
Χίου	2,31	0,31	0,11	3,26
Αθηνών	2,32	0,27	0,14	3,27
Πάρνηθας	2,32	0,27	0,14	3,27
Σάμου	2,32	0,34	0,09	3,32

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ’: ΧΑΡΤΗΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ – ΖΩΝΕΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ*

*Πηγή: Υπουργείο Γεωργίας 1978

Υπόμνημα

ζώνη ψυχρόβιων κωνοφόρων
εξωδασική ζώνη
ζώνη οξιάς-ελάτης
παραμεσογειακή ζώνη
ευμεσογειακή ζώνη
Ορομεσογειακή διάπλαση δασικής Πεύκης, Ερυθρελάτης.
Végétation oroméditerranéenne (étage superieur) à Pinus silvestris, Picea excelsa, Fagus silvatica.
Αζωνικές παραποτάμιες διαπλάσεις δέλτα εκβολών
Végétation azonale des plaines alluviales (Delta) à Ulmus, Populus, Salix, Alnus, Fraxinus oxycarpa.
Ορομεσογειακή διάπλαση κεφαλληνιακής Ελάτης (και μαύρης Πεύκης).
Végétation oroméditerranéenne à Abies cephalonica (et Pinus nigra).
Ορομεσογειακή διάπλαση Οξυά-υβριδογενούς Ελάτης.
Végétation oroméditerranéenne à Fagus moesiaca et Abies borisii regis.
Ορομεσογειακή διάπλαση μαύρης Πεύκης.
Végétation oroméditerranéenne, facies à Pinus nigra.
Υπομεσογειακή διάπλαση (Ostryo - Carpinion).
Végétation supraméditerranéenne à Carpinus orientalis (Carpinus orientalis, Ostrya carpinifolia, Quercus trainetto, Qu. pubescens
Διαπλάσεις θερμοφίλων υποηπειρωτικών φυλλοβόλων δρυών.
Chenaies subcontinentales thermophiles.
Ορομεσογειακή διάπλαση Κυπαρίσσου.
Végétation oroméditerranéenne à Cyprès.
Θερμομεσογειακές διακλάσεις (Oleo-Ceratonion) Ανατολικής Μεσογείου.
Végétation thermoméditerranéenne (Type est méditerranéen).
Μεσομεσογειακή διάπλαση Αριάς (Quercion ilicis) τύπος βαλκανικός και Ανατολικής Μεσογείου.
Végétation mesoméditerranéenne du chêne vert (Type balcanique et est méditerranéen).

ΠΑΡΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ’: ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΝΟΜΟ ΜΕ ΒΑΘΜΟ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ 2010-2019

Α/Α	ΝΟΜΟΙ	ΑΠ	ΑΠ%	ΚΕ (km2)	ΚΕ %	Π.Ε. (km2)	Π.Ε. % Ε	ΚΕ % Π.Ε.	ΒΑΘΜΟΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ
1	ΛΑΡΙΣΑΣ	5.815	6,27	332,65	13,21	5.381	4,09	6,18	8,55
2	ΑΤΤΙΚΗΣ	2.126	2,29	231,93	9,21	3.808	2,89	6,09	5,86
3	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	1.156	1,25	50,78	2,02	406	0,31	12,51	5,26
4	ΕΥΒΟΙΑΣ	2.421	2,61	179,01	7,11	4.167	3,17	4,30	4,67
5	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	1.352	1,46	136,75	5,43	2.572	1,95	5,32	4,07
6	ΧΙΟΥ	493	0,53	64,40	2,56	904	0,69	7,12	3,40
7	ΗΛΕΙΑΣ	6.117	6,59	42,52	1,69	2.618	1,99	1,62	3,30
8	ΚΑΒΑΛΑΣ	1.425	1,54	85,91	3,41	2.111	1,60	4,07	3,01
9	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	1.628	1,76	94,89	3,77	2.952	2,24	3,21	2,91
10	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	2.238	2,41	89,27	3,55	3.636	2,76	2,46	2,80
11	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	3.862	4,16	52,85	2,10	2.636	2,00	2,00	2,76
12	ΡΕΘΥΜΝΟΥ	1.465	1,58	59,07	2,35	1.496	1,14	3,95	2,62
13	ΕΒΡΟΥ	2.091	2,25	78,49	3,12	4.242	3,22	1,85	2,41
14	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	3.966	4,28	49,03	1,95	5.461	4,15	0,90	2,37
15	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	2.330	2,51	57,22	2,27	2.641	2,01	2,17	2,32
16	ΠΕΛΛΑΣ	3.506	3,78	38,69	1,54	2.506	1,90	1,54	2,29
17	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ	826	0,89	76,37	3,03	2.714	2,06	2,81	2,25
18	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	4.436	4,78	25,37	1,01	2.991	2,27	0,85	2,21
19	ΑΧΑΙΑΣ	3.750	4,04	33,97	1,35	3.271	2,49	1,04	2,14
20	ΣΑΜΟΥ	631	0,68	33,65	1,34	778	0,59	4,33	2,11
21	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	2.377	2,56	41,92	1,67	2.290	1,74	1,83	2,02
22	ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑΣ	1.491	1,61	26,83	1,07	904	0,69	2,97	1,88
23	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	1.772	1,91	56,44	2,24	4.441	3,37	1,27	1,81
24	ΚΙΛΚΙΣ	2.035	2,19	38,82	1,54	2.519	1,91	1,54	1,76
25	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	661	0,71	13,70	0,54	356	0,27	3,85	1,70
26	ΧΑΝΙΩΝ	1.695	1,83	38,95	1,55	2.376	1,81	1,64	1,67
27	ΛΑΣΘΙΟΥ	1.191	1,28	39,25	1,56	1.823	1,39	2,15	1,67
28	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	1.625	1,75	48,98	1,95	4.419	3,36	1,11	1,60
29	ΦΛΩΡΙΝΑΣ	461	0,50	45,86	1,82	1.924	1,46	2,38	1,57
30	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	1.491	1,61	40,22	1,60	4.990	3,79	0,81	1,34
31	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	1.293	1,39	31,51	1,25	2.636	2,00	1,20	1,28
32	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	1.404	1,51	11,68	0,46	641	0,49	1,82	1,27
33	ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	1.803	1,94	19,88	0,79	2.154	1,64	0,92	1,22
34	ΚΟΖΑΝΗΣ	1.097	1,18	35,92	1,43	3.516	2,67	1,02	1,21
35	ΣΕΡΡΩΝ	2.397	2,58	15,95	0,63	3.968	3,01	0,40	1,21
36	ΡΟΔΟΠΗΣ	2.218	2,39	14,68	0,58	2.543	1,93	0,58	1,18
37	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	1.330	1,43	28,42	1,13	3.384	2,57	0,84	1,13

38	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	1.704	1,84	23,35	0,93	3.683	2,80	0,63	1,13
39	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	1.280	1,38	14,07	0,56	1.036	0,79	1,36	1,10
40	ΛΕΣΒΟΥ	1.327	1,43	20,42	0,81	2.154	1,64	0,95	1,06
41	ΞΑΝΘΗΣ	1.246	1,34	13,79	0,55	1.793	1,36	0,77	0,89
42	ΗΜΑΘΙΑΣ	1.629	1,76	7,24	0,29	1.701	1,29	0,43	0,82
43	ΑΡΤΑΣ	1.515	1,63	7,59	0,30	1.662	1,26	0,46	0,80
44	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	1.161	1,25	10,63	0,42	1.515	1,15	0,70	0,79
45	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	1.022	1,10	14,64	0,58	2.918	2,22	0,50	0,73
46	ΠΙΕΡΙΑΣ	1.096	1,18	8,69	0,35	1.516	1,15	0,57	0,70
47	ΔΡΑΜΑΣ	873	0,94	14,00	0,56	3.468	2,63	0,40	0,63
48	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	780	0,84	8,62	0,34	1.720	1,31	0,50	0,56
49	ΦΩΚΙΔΟΣ	360	0,39	7,56	0,30	2.120	1,61	0,36	0,35
50	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	593	0,64	3,85	0,15	2.291	1,74	0,17	0,32
51	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	201	0,22	1,57	0,06	1.869	1,42	0,08	0,12

ΣΥΝΟΛΑ	92.762	100	2.518	100	131.621	100	>100

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

ΑΠ : Αριθμός πυρκαγιών ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό κατά τη περίοδο 2010-2019

ΑΠ% : Ποσοστό % του ΑΠ που εκδηλώθηκε ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε σχέση με το συνολικό αριθμό πυρκαγιών που εκδηλώθηκε στην Επικράτεια τη περίοδο 2010-2019

ΚΕ(km2) : Οι καμένες εκτάσεις ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε τετρ. χιλ κατά τη περίοδο 2010-2019

ΚΕ % : Το ποσοστό των καμένων εκτάσεων ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε σχέση με τις συνολικές καμένες εκτάσεις της Επικράτειας ατά τη περίοδο 2010-2019

Π.Ε. (km2) : Η επιφάνεια σε τετρ. χιλ. ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό

Π.Ε. % Ε : Το ποσοστό % της επιφάνειας κάθε Περιφερειακής Ενότητας/Νομού σε σχέση με την συνολική επιφάνεια της Επικράτειας.

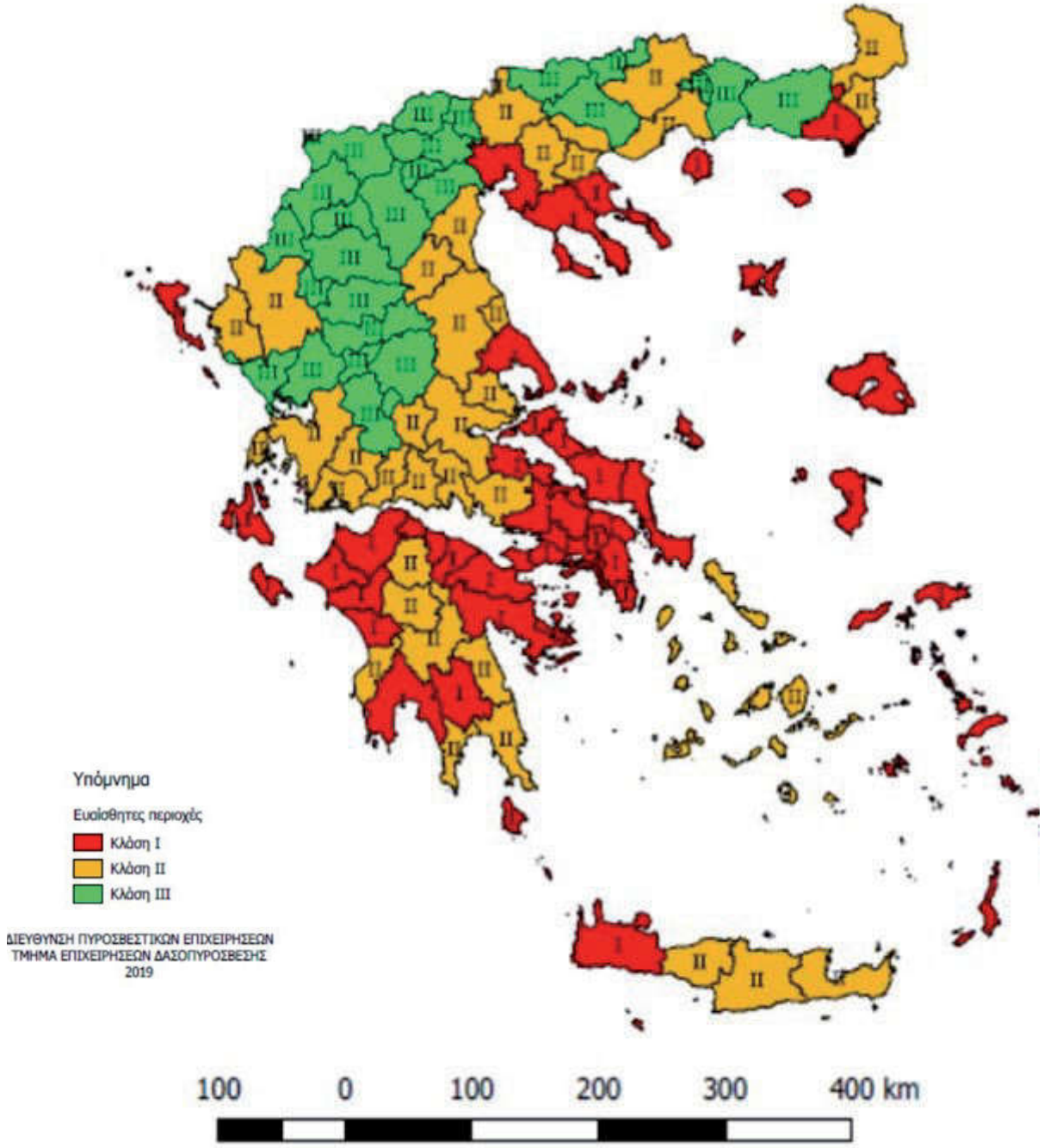
ΚΕ % Π.Ε. : Το ποσοστό % της καμένης επιφάνειας ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε σχέση με την επιφάνεια της Περιφερειακής Ενότητας/Νομού.

ΒΑΘΜΟΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ : Το μέγεθος που καταδεικνύει την πυροπληκτότητα κάθε Περιφερειακής Ενότητας/Νομού και διαβαθμίζει αναλογικά αυτή κατά αύξοντα/φθίνοντα βαθμό προκύπτει από τον τύπο.

(ΑΠ%+ΚΕ%+ΚΕ%ΠΕ) /3

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε’: ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ Π.Δ. 575/1980

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ (ΚΛΑΣΕΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ Π.Δ. 575 /80 ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α’ του υπ. αριθμ. 73751/2992/14.4.93 εγγράφου της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών του Υπουργείου Γεωργίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ’: ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΕΚΚΕΝΩΣΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΥΜΒΑΝΤΟΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ

Το σχέδιο προετοιμασίας εκκένωσης περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση:

1. τη γνώση του κατά περίπτωση σχεδίου – πλάνου πολιτικής προστασίας της κοινότητας στην οποία ανήκει το ακίνητο, συμπεριλαμβανομένων των σημείων συγκέντρωσης.
2. τον σχεδιασμό της διαδρομής διαφυγής, τις εναλλακτικές οδούς διαφυγής και τον προορισμό στο καθορισμένο ασφαλές μέρος.
3. τον καθορισμό σημείου συνάντησης των μελών της οικογένειας, το οποίο καλό είναι να ταυτίζεται με εκείνο της κοινότητας.
4. τον καθορισμό των επαφών με τους οποίους θα έρθουν σε επικοινωνία οι πληγέντες, οι οποίοι θα αναλάβουν την επικοινωνία και ενημέρωση των συγγενών και φίλων.
5. την ενημέρωση όλης της οικογένειας για την ενδεδειγμένη αντίδραση σε περίπτωση που τα ρούχα τους πιάσουν φωτιά (στάση, πτώση, κύλιση).
6. την ύπαρξη σε ετοιμότητα μιας τσάντας ανεφοδιασμού - έκτακτης ανάγκης η οποία θα περιλαμβάνει νερό και φαγητό που δεν χρειάζεται ψύξη ή μαγείρεμα, φακό, ραδιόφωνο, μπαταρίες, τσαντάκι πρώτων βοηθειών, χρήματα και χρήσιμα έγγραφα.
7. τη σύνταξη μιας λίστας ενεργειών πριν την εκκένωση. Στη λίστα ενεργειών περιλαμβάνονται τα εξής:

   α) Ενέργειες στο εσωτερικό του κτιρίου

   - κλείσιμο των παραθύρων και των θυρών, αφήνοντάς τα ξεκλείδωτα.
   - μάζεμα εύφλεκτων τεντών, αφαίρεση-μάζεμα κουρτινών και τοποθέτηση των μεταλλικών σιτών εφόσον υπάρχουν.
   - συγκέντρωση των εύφλεκτων επίπλων στο κέντρο των δωματίων, μακριά από παράθυρα και πόρτες.
   - φράξιμο των θυρών στο κάτω μέρος με βρεγμένες πετσέτες.
   - κλείσιμο του συστήματος κλιματισμού.
   - κλείσιμο της παροχής του αερίου από τον μετρητή και σβήσιμο της φλόγας ανάφλεξης εφόσον γίνεται χρήση αερίων καυσίμων.
   - άνοιγμα των φωτιστικών σωμάτων εντός του κτιρίου έτσι ώστε οι πυροσβέστες να μπορούν να εντοπίζουν το κτίριο μέσα σε συνθήκες καπνού.

   β) Ενέργειες στο εξωτερικό του κτιρίου

   - συγκέντρωση των εύφλεκτων αντικειμένων του περιβάλλοντος χώρου (έπιπλα κήπου, παιχνίδια, κάδοι απορριμμάτων, κ.λ.π) και τοποθέτησή τους στο εσωτερικό του κτιρίου ή μέσα σε κολυμβητική δεξαμενή.
   - κλείσιμο των δεξαμενών προπανίου.
   - απομάκρυνση ψησταριών που χρησιμοποιούν αέριο, από κτίρια, κατασκευές και εγκαταστάσεις.
   - σύνδεση των εύκαμπτων σωλήνων του κήπου σε εξωτερικές βαλβίδες νερού ή στόμια για χρήση από τους πυροσβέστες. Γέμισμα κουβάδων με νερό και τοποθέτησή τους γύρω από το σπίτι.
   - διακοπή λειτουργίας ψεκαστήρων αυτόματου ποτίσματος για να μην επηρεαστεί η πίεση του νερού.

- άνοιγμα των φωτιστικών σωμάτων του κήπου έτσι ώστε οι πυροσβέστες να εντοπίζουν το σπίτι μέσα σε συνθήκες καπνού ή στο σκοτάδι.
- τοποθέτηση της τσάντας ανεφοδιασμού - έκτακτης ανάγκης στο αυτοκίνητο.
- μετακίνηση του αυτοκινήτου στην είσοδο του ακινήτου με κλειστές πόρτες και παράθυρα. Φύλαξη των κλειδιών πάνω σας.
- τοποθέτηση σκάλας σε εμφανές σημείο του σπιτιού για να έχουν άμεση πρόσβαση στη στέγη του κτιρίου οι πυροσβέστες.
- ασφάλιση των παραθύρων των σοφιτών και των υπογείων με άκαυστα ή βραδύκαυστα πανέλα.
- διενέργεια περιπολίας στο ακίνητό σας και αξιολόγηση της κατάστασης. Εκκένωση του ακινήτου εφόσον νιώσετε απειλή από τη φωτιά.
- επικοινωνία με γείτονες για παροχή βοήθειας και για από κοινού εκκένωση.
- προστασία κατοικιδίων και μέριμνα για τον εντοπισμό τους. Εάν έχετε ζώα εκτροφής, έγκαιρη μεταφορά τους σε ασφαλές μέρος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ’: ΕΝΤΥΠΟ ΕΤΗΣΙΑΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΜΕΤΡΩΝ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Υπόδειγμα Ετήσιας Δήλωσης εφαρμογής μέτρων πυρασφάλειας

Στοιχεία ιδιοκτήτη				
Ονοματεπώνυμο		Πατρώνυμο		
Διεύθυνση κατοικίας (οδός, αριθμός, ΤΚ)				
Α.Φ.Μ		ΔΟΥ		
Στοιχεία ακινήτου				
Νομός				
Δήμος				
Ταχυδρομική Διεύθυνση (οδός, αριθμός, ΤΚ)				
Έτος αρχικής κατασκευής κτιρίου				
Μεταγενέστερες διοικητικές πράξεις				
Κατηγορία επικινδυνότητας	Χαμηλή	Μεσαία	Υψηλή	Ιδιαίτερα υψηλή

Υπεύθυνη δήλωση εκτέλεσης απαιτούμενων ενεργειών

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος δηλώνω υπεύθυνα ότι για το τρέχον έτος προέβην στις κάτωθι ενέργειες για την προστασία του ακινήτου μου σε περίπτωση συμβάντος πυρκαγιάς

Ενέργειες:	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ**	**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
Καθαρισμός οδού πρόσβασης			
Εξασφάλιση διόδου πρόσβασης ή χώρου στάσης			
Τήρηση μέτρων των ζωνών προστασίας			
Διενέργεια κλαδεμάτων			
Διενέργεια καθαρισμού στεγών, υδροροών και ακαλύπτου χώρου			
Τήρηση απαιτήσεων για αποθήκευση αντικειμένων			
Κατάρτιση σχεδίου εκκένωσης ακινήτου			
Προσθήκη μεταλλικής σίτας στα κουφώματα			

Επεμβάσεις στη στέγη			
Σφράγιση διάκενων			
Κατασκευή συμπαγούς περίφραξης			
Αντικατάσταση υδροροών			
Αντικατάσταση τεντών			
Προστασία κουφωμάτων υπογείου και στομίων εξαερισμού			
Επένδυση κτιρίου με άκαυστα υλικά			
Αντικατάσταση κουφωμάτων			
Βαφή ξύλινων στοιχείων με αντιπυρική επίστρωση			
Αντικατάσταση στέγης			
Εγκατάσταση σημείου υδροληψίας			
Επέκταση μόνιμου υδροδοτικού δικτύου			
Εγκατάσταση φορητής αντλίας σε δεξαμενές			
Εγκατάσταση συστήματος καταιονισμού ύδατος			
Επέκταση συστήματος καταιονισμού ύδατος			

*Σε περίπτωση ανακριβούς ή ψευδούς δήλωσης, επέρχονται οι συνέπειες της παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, όπως ισχύει

Ο ΔΗΛΩΝ / Η ΔΗΛΟΥΣΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η’: ΕΝΤΥΠΟ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Στοιχεία ιδιοκτήτη				
Ονοματεπώνυμο		Πατρώνυμο		
Διεύθυνση κατοικίας (οδός, αριθμός, ΤΚ)				
Α.Φ.Μ		ΔΟΥ		
Στοιχεία ακινήτου				
Νομός				
Δήμος				
Ταχυδρομική Διεύθυνση (οδός, αριθμός, ΤΚ)				
Έτος αρχικής κατασκευής κτιρίου				
Μεταγενέστερες διοικητικές πράξεις				
Κατηγορία επικινδυνότητας	Χαμηλή	Μεσαία	Υψηλή	Ιδιαίτερα υψηλή

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΕΤΡΩΝ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑΣ			
Μέτρα:	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ**	**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
Καθαρισμός οδού πρόσβασης			
Εξασφάλιση διόδου πρόσβασης ή χώρου στάσης			
Τήρηση μέτρων των ζωνών προστασίας			
Διενέργεια κλαδεμάτων			
Διενέργεια καθαρισμού στεγών, υδρορροών και ακαλύπτου χώρου			
Τήρηση απαιτήσεων για αποθήκευση αντικειμένων			
Κατάρτιση σχεδίου εκκένωσης ακινήτου			
Προσθήκη μεταλλικής σίτας στα κουφώματα			
Επεμβάσεις στη στέγη			
Σφράγιση διάκενων			
Κατασκευή συμπαγούς περίφραξης			
Αντικατάσταση υδρορροών			
Αντικατάσταση τεντών			

Προστασία κουφωμάτων υπογείου και στομίων εξαερισμού			
Επένδυση κτιρίου με άκαυστα υλικά			
Αντικατάσταση κουφωμάτων			
Βαφή ξύλινων στοιχείων με αντιπυρική επίστρωση			
Αντικατάσταση στέγης			
Εγκατάσταση σημείου υδροληψίας			
Επέκταση μόνιμου υδροδοτικού δικτύου			
Εγκατάσταση φορητής αντλίας σε δεξαμενές			
Εγκατάσταση συστήματος καταιονισμού ύδατος			
Επέκταση συστήματος καταιονισμού ύδατος			

Η Τριμελής Επιτροπή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ’: ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ

Ιστότοπος ανάρτησης δασικών χαρτών: https://gis.ktimanet.gr/gis/forestsuspension

Χάρτης κλιματικών ζωνών.	Κλάσεις δασαρχείων.
climate (1).kmz	ΚΛΑΣΕΙΣ ΔΑΣΑΡΧΕΙΩΝ + 575 l

Συμπληρωματικά των Χαρτών του Παραρτήματος Γ, παρατίθενται σύνδεσμοι της ιστοσελίδας του ΥΠΕΝ.

http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:gr_clc2018
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:pelop_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:kriti_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:ioniwn_niswn_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:voreio_aigaio_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:notiou_aigaiou_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:anat_mak_thr_tel
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:dut_mak_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:ken_mak_tel
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:ipeiros_tel
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:thessalia_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:dut_ell_dis
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:sterea_tel
http://mapsportal.ypen.gr/layers/geonode:attiki_dis

Έγκριση της υπ’ αρ. 20/2022 Πυροσβεστικής Διάταξης «Καθορισμός προληπτικών μέτρων πυροπροστασίας οικοπεδικών και λοιπών ακάλυπτων χώρων εντός εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων και οικισμών» (ΦΕΚ 1301/Β/2022)

Άρθρο Δεύτερο

Ο παρών κανονισμός να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρών κανονισμός ισχύει από την ημέρα δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 19 Μαΐου 2023

Οι Υπουργοί

Υφυπουργός
Περιβάλλοντος
Και Ενέργειας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ

Αναπληρωτής
Υπουργός Εσωτερικών
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ

Υφυπουργός
Κλιματικής Κρίσης και
Πολιτικής Προστασίας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥΡΝΑΣ